

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

5. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

5. ÚNORA 2012

Z obsahu:

Musíme jít k němu!

Rozhovor s Richardem Borgmanem, bývalým pastorem evangelikální letniční církve
- strana 4 -

Cesta křížová, nikoliv procházka

- strana 5 -

Modlitby za nejmenší

Biskup Josef Hrdlička
- strana 6 -

Vzpoura národů

Z homilie odstupujícího salcburského arcibiskupa Edera
31. 12. 2002
- strana 7 -

Dina Bélangerová (4)

- strana 8 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi
Michelinimu (27)
- strana 9 -

První okamžik Tradice

je v Mariině Srdci
- strana 11 -

„Aby všichni byli jedno ...“

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
18. ledna 2012
- strana 12 -

Kam míříš, Evropo?

Editorial

„Dostal jsem v úděl měsíce bída a noci souzení mi byly přiděleny,“ tak si trpce stěžuje Job, který zbídačený a zachvácený malomocenstvím leží na hromadě odpadků, střepem seškrabává hnis ze svých ran a jeho vlastní žena mu tlumočí slova ďábelské výzvy k rouhání a sebevraždě. A liturgie odpovídá dnes na jeho nářek žalmem, který patří k pěti oslavným žalmům, začínajícím a končícím jásavým Aleluja: *Chvalte Hospodina, neboť je dobrý, opěvujte našeho Boha, neboť je milý, zaslouží si chválu. Uzdravuje ty, jimž puká srdce, a obvazuje jejich rány!* Mohlo by to vyznívat po prvním čtení takřka jako ironie, kdyby se nejednalo o stejného Joba, od něhož pochází také chvalo zpěv, který zpíváme jako projev veliké důvěry a útěchy v zádušních obřadech: *Věřím, že můj Vykupitel žije... a já ho spatřím a nikdo jiný.*

První scény biblického dramatu o Jobovi vyznívají jako sázka mezi Hospodinem a Satanem, který si byl jist, že Božího služebníka přiměje k rouhání. Neuspěl. Toto starozákonní vyprávění jako by předznamenávalo nesčíslné množství skutečných příběhů, jimiž jsou naplněny dějiny mučedníků. Jednu z nich, svatou pannu Agátu, má církev ve svém kalendáři 5. února. Tato panna a mučednice byla nelidsky týrána fyzicky i duševně, zohyděna a umučena. Její soudce ji dokonce předal prostitutce, která pořádala rituální orgie. Po měsíci vrátila Agátu se slovy: „Zbav mě uložené povinnosti, abych tu křesťanku svedla, spíše bych obměkčila kámen nebo ohnula železo, než přemohla její zatvrzelost.“ Když slyšel z úst mučednice slova: „Jsem služebnice Kristova, jemu sloužit je největší svobodou a nejvzácnější urozeností!“, bylo to pro pohanského soudce stejně šokující jako statečnost, s jakou slabá dívka sná-

šela to nejhorší trýznění, jaké si se svými katy dokázal vymyslet. Její poslední slova byla: „Bože, děkuji ti za všechno. Miloval jsi mě a posiloval v mukách, přijmi mě nyní milostivě k sobě.“ Není chování těchto svatých mučedníků vlastně stejně přirozeně nevysvětlitelné jako 68 uznaných lurdských zázraků?

Ano, máme Boha, jakému není rovno. Proto *chvalte Hospodina, neboť je dobrý, opěvujte našeho Boha, neboť je milý, zaslouží si chválu. Uzdravuje ty, jimž puká srdce, a obvazuje jejich rány! Náš Pán je veliký a přemocný, jeho moudrost je bez míry, jeho myšlení nelze obsáhnout.* To jsou velmi závažná slova, která stojí za zamyšlení. Jsme vůbec schopni pochopit a ocenit, co to znamená, že jsme se stali zcela bez vlastní zásluhy dětmi Otce, jehož nekonečná moudrost a nekonečná moc je spojená s nekonečnou dobrotou? Je absolutně vyloučeno, že by něco nevěděl, že by něco opomenul, že by se v něčem zmyšlil. Je absolutně vyloučeno, že by něco bylo nad jeho síly, že by ho kdokoliv přemohl, že by něco nezvládl. A stejně tak je absolutně vyloučeno, že by mohl chtít nebo připustit cokoliv, co není určeno k našemu nejvyššímu a svrchovanému dobru, nad které žádné jiné dobro neexistuje.

Může se samozřejmě stát a také se stává, že jeho počínání a vůli nerozumíme, že se některý jeho krok jeví našemu omezenému chápání jako naše veliké neštěstí, že se nám zdá, jako by na nás zapomněl, jako by nás už neznal, dokonce odmítal, ale to je všechno jen proto, že *jeho myšlení nelze obsáhnout, protože jeho moudrost je bez míry.* Ale to není naše neštěstí ani nevýhoda, to je zcela přirozený důsledek toho, že jsme jen omezení tvorové, o které se nicméně s nekonečnou láskou stará ten, který je *Nekonečný*, který se pouze nemůže vměstnat do naší malosti. Máme dnes kolem sebe tolik předmětů, jejichž konstrukci vůbec nerozumíme, ale používáme je jako samozřejmost, protože víme, že někde je někdo chytrější a důmyslnější než my, který to pro nás všechno připravil, ale je to jen člověk jako jsme my. Kdybychom si dali tu práci, mohli bychom se naučit tomu, co ovládá. Ale nekonečný Oceán do své škeble nikdy nenabereme. Zná snad někdo z nás počet hvězd? Tím větší je to pro nás vyznamenání a přednost, že *moudrost našeho Otce je bez míry, On určuje počet hvězd a každou z nich nazývá jménem.*

Abychom mohli vstoupit do styku s tím, co leží zcela mimo meze naší přirozenosti, musíme použít jiné „kontaktní prostředky“, než jakými si posluhujeme ve svém prostředí, potřebujeme prostředky více než jen přiroze-

né, nikoliv námi vytvořené, ale samým Bohem propůjčované a darované těm, kdo o ně mají upřímný zájem. První z těchto mostů, most poznání, se nazývá **víra**. Ale to je zcela jiná víra, než jakou přikládáme zde na zemi lidem nebo věcem. Je to naprosto spolehlivé a bezpečné poznání, protože je garantuje *moudrost našeho Otce*, v němž je obsaženo všechno vědění, které je stejně nekonečné, jako je nekonečný jeho zájem dát se nám poznat, jak jen jsme toho ve své omezenosti schopni. Musíme jen přijmout a uznat tento dar a tomuto uznání se říká **pokora**. Právě *pokorné pozvedá* Bůh k sobě, *zato bezbožné ponižuje k zemi*. Naše bezvýhradné spolehnutí se na Boha a jeho dobrotu se pak nazývá **naděje**. Ale na rozdíl od pozemského doufání, že snad se něco podaří nebo stane, znamená tato naděje a důvěra v Boha naprostou a nejspolehlivější jistotu té neotřesitelné bezpečnosti, jaké požíváme v Otcově náručí. Vždyť jak jinak by Agáta mohla vydržet a snášet všechno to, co si na ni Boží nepřítel vymysleli. Této odpovědi a bezvýhradnému souhlasu a přijetí Otcovy dobroty a nejlepší a nejsvětější vůle říkáme **láska**. A abychom měli záruku, že Boží moudrost opravdu umí naložit i s utrpením – jen lidsky souzeno – nejabsurdnějším, poslal nám svého vlastního jednorozeného Syna, aby před naším zrakem byl potřen, pošlapán a zmučen jako červ, aby se pak všechno jeho umučení proměnilo v nekonečnou slávu. Měli bychom více vědět i o tom, jak nejdobrotivější Otec stále proměňuje také všechno Agátino utrpení v nevýslovný časný i věčný prospěch těch, kteří ctí s úctou Jeho i ty, kteří Ho milují. Agáta dodnes dělá divy, nad kterými zůstává rozum stát, neboť *Veliký je náš Pán, přemocný a jeho moudrost je bez míry*. Hlásat a dosvědčovat toto evangelium nám bylo uloženo jako povinnost, a běda, kdybychom je nehlásali!

ZA NÁVRAT KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Katolické biskupství v Lancasteru v Anglii oznámilo, že po celou postní dobu bude denně ve všech kostelech ve stejnou dobu příležitost ke svaté zpovědi. „Naši kněží vás budou čekat, aby vás přivítali, modlili se s vámi za odpuštění hříchů a nabídli vám Boží dary milosti a lásky.“ Je to příprava na Rok víry, který bude vyhlášen Benediktem XVI. od letošního podzimu.

ODPOVĚĎ KNĚŽSKÉHO BRATRSTVA PIA X.

Vatikán potvrdil převzetí odpovědi Bratrstva Pia X. na preambuli možné dohody mezi církví a bratrstvem, které se zněním preambule není srozuměno. Obsah odpovědi stejně jako preambule se uchovává v tajnosti. Rozpory se týkají výpovědi 2. vatikánského koncilu k otázkám ekumenismu, náboženské svobody a mezináboženského dialogu.

Kath-net

Vrat se do Kafarna, kam Ježíš přišel se svými učedníky, aby hlásal Boží království. Když kázal v synagoze, přihlásil se o slovo i zlý duch. Cítí se Ježíšovým vystupováním ohrožen. Ale Pán ho pokořil a vypudil. Je to počátek dlouhého boje dvou království.

I ty se musíš jasně rozhodnout, na kterou stranu se přidáš. Zlý duch zotročuje a sužuje. Ježíš osvobozuje a uzdravuje. I dnes můžeš být toho svědkem.

Učedníci pokládají za svou čest, že jej mohou uhostit ve svém domě. Ale je tu jedna osoba, která nemohla zajít do synagogy. Schwátla ji horečka a připoutala ji na lůžko. Jindy s ochotou posluhovala druhým, nyní je odkázána na jejich péči. Člověka však může postihnout také horečka duše: pýcha, sobectví a pohodlnost svazují ruce i srdce člověka, takže není schopen sloužit druhým. Kdo neslouží, je nemocným člověkem.

Je to nemoc o to zákeřnější, že je slepá nejen k potřebám a nouzi druhých, ale i sama k sobě a vůbec si neuvědomuje svůj žalostný stav.

Kam vstoupí Pán, tam vstupuje i naděje. Přijde se k těm, kteří slouží druhým tím, že za ně prosí Pána. Využij té příležitosti a pros Ježíše nejen za sebe, aby tě uzdravil od všech neduhů, které jsou ti skryty, ale i za druhé, k nimž jsi zatím slepý a nevnímavý, aby tě zbavil horečky srdce, která ti brání sloužit tvým bratřím s upřímnou dobrotou a láskou. Taková modlitba za druhé je účinným lékem proti horečce vlastního egoismu. Abys měl stále na paměti, jak rád Ježíš vyslyší takové prosby, bere ihned s láskou za ruku Petrovu nemocnou tchyni a vrací jí zdraví a život. Uzdravená ihned projevuje svou vděčnost horlivou službou Pánu i jeho doprovodu. Jak požehnaný je dům, který otevírá své dveře Spasiteli! Raduj se z radostné pohody, která tu zavládla. Děkuj Pánu za jeho uzdravující přítomnost a za nezaslouženou příležitost, že můžeš přebývat v jeho blízkosti. Požádáš-li Pána, aby zavítal i do tvého domu, rád uzdraví všechny nemocné a uschopní je, aby prokazovali lásku jeden druhému.

Ačkoliv se již smráká, Ježíšův pracovní den zdaleka ještě nekončí. Celé město chce využít nečekané návštěvy božského Divo tvůrce. Přivádějí mu odevšad své nemocné i mnoho posedlých. Ježíš může prokázat tolik dobrodiní také díky tomu, že je zde tolik obětavých a ochotných lidí, kteří mu přinášejí a přivádějí své nemocné. Pozoruj, s jakou radostí se vracejí domů jak uzdravení, tak i ti, kteří jim s láskou posloužili.

Ochromující nemoc

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Uzdravil mnoho nemocných a vyhnal mnoho zlých duchů.

Vyprav se rychle a nahlédni do všech koutů, zda tu někdo nepotřebuje naléhavě uzdravení, ale nemá nikoho, kdo by ho přivedl k Pánu. Nedovol, aby se někomu nedostalo Ježíšova dobrodiní jen proto, že se nenašel nikdo, kdo by mu o něm řekl a kdo by mu posloužil. Radost těch, které Pán uzdraví a osvobodí, bude i tvojí radostí a tvojí největší odměnou. Tato radost stojí za to, abys překonal svou pohodlnost i svou sebelásku, a to tím spíše, že se stává účinnou cestou také k tvému vlastnímu uzdravení.

Podobně jako předtím v synagoze i nyní se zlí duchové, kteří opanovali nešťastníky posedlostí, bouří proti Pánu. Ale proti Ježíši jsou bezmocní. Jediné spolehlivé zastání před doléhajícím zlem nalezněš vždy u Ježíše, který *nečistým duchům přikáže a poslechnou ho*⁽¹⁾.

Ježíšova láska a dobrota nemá úřední hodiny. Den už dávno skončil, a on dále slouží potřebným a nikoho z nich neodkazuje na příští den. Ale ani po tak náročném dnu si nedopřává dlouhého odpočinku. Nezbytnou protiváhou horlivé pastorační aktivity je samota a modlitba. Aby načerpal potřebných duševních sil, obětuje Pán něco ze svého pohodlí a zkracuje i tělesný odpočinek. Vstává ještě za tmy, kdy ostatní spí, a odchází na opuštěné místo, aby se o samotě modlil. Než vyjde slunce a on opět začne štědře rozdávat z bohatých pokladů Božího slova, milostí a zdraví, potřebuje dlouze rozmlouvat se svým nebeským Otcem. Přivstaň si a připoj se k této noční adoraci, při které Boží Syn vzdává chválu svému Otci jménem všech lidí, děkuje za všechny dary, které může rozdávat, a prosí za všechny potřebné, kteří čekají na jeho pomoc. Zde se naučíš, jak se máš připravovat na svůj apoštolát. Protože při něm nerozdáváš ze svého, musíš nejprve bohatě načerpat Božích darů v soustředěné a vroucí modlitbě tak, jak to dělá Pán. Vyprošuj si v této posvátné a tiché chvíli také dar modlitby a sílu k pevnému rozhodnutí, že nikdy nebudeš hledat důvody ke zkracování, nebo dokonce vynechání tohoto tak potřebného setkání s Bohem. Horečná činnost bez modlitby je projevem nebezpečné posedlosti vlastní

Liturgická čtení

1. čtení – Job 7,1–4.6–7

Job řekl: „Což nejsou svízele údělem člověka na zemi, dni jeho jako dni nádeníka? Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká na svou výplatu, tak jsem dostal v úděl měsíce bídy a noci soužení byly mně přiděleny. Když uléhám, říkám si: Kdy asi vstanu? Když končí večer, sytím se neklidem do úsvitu. Mé dny jsou rychlejší než tkalcovský člunek, plynou bez naděje. Pamatuji, že můj život je jako dech, mé oko již nikdy neužije štěstí.“

2. čtení – 1 Kor 9,16–19.22–23

Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařízeno, plním jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlásám evangelium, a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl v dobrech evangelia.

Evangelium – Mk 1,29–39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned

Dokončení na str. 5

aktivitou, která spoléhá jen na sebe a nepočítá s Dárcem všeho dobra.

Učedníci se nemohou dočkat nového dne, kdy bude Pán pokračovat ve své blahodárné činnosti, která včera tak proslavila jejich dům. Ale Pán tu není. Chvatně se dávají do hledání. Nacházejí ho na osamělém místě a diví se, proč tu ztrácí čas. *Všichni tě hledají!* Kéž by to byla pravda!

Pán má však jiné plány. *Pojďme jinam.* Bůh od tebe dnes nečeká opakování toho, co se ti včera tak zalíbilo. Jeho Srdce je širší než tvé a jeho moudrost vidí dále, než ty dohlédneš. Je třeba zamířit jinam, *uzdravovat ty, jimž puká srdce, a obvyazovat jejich rány*⁽²⁾. Těch, které zachvátil zlý duch, je všude mnoho. Kafarnaum již zažilo dosti, nyní je čas, aby také uvěřilo. Kéž by první setba padla do úrodné půdy!

Bratr Amadeus

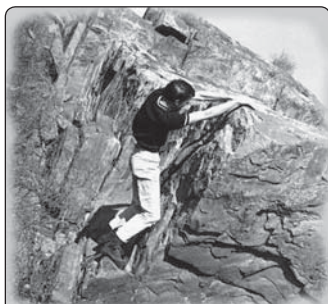
⁽¹⁾ Mk 1,27; ⁽²⁾ Iz 61,1

Musíme jít k němu!

Rozhovor s Richardem Borgmanem, bývalým pastorem evangelikální letniční církve, který působil 17 let v Africe jako misionář, kde objevil ukřižovaného Ježíše a jeho Matku a stal se katolíkem.

Richarde, co se vám přihodilo? Spadl jste do kouzelného jezera?

Nikoliv. Spadl jsem ze skály. Jako student jsem prováděl mnoho horolezeckých výstupů. Jednoho dne jsem při jedné příjemné trase spadl z výšky desetipatrového domu. V několika okamžicích přede mnou proběhl celý můj život. Dole narazilo moje tělo dvakrát na granitový balvan. Bylo to, jako bych sebou praštil na chodníku. Když jsem otevřel oči, byl jsem ještě naživu. Řekl jsem: „Děkuji ti, můj Bože!“ Věděl jsem, že je Bůh a že mě zachránil. Před několika dny spadl jiný muž stejným způsobem a jeho zbytky odnesli v malém kartonu.

Velkou zálibou Richarda Borgmana v době studii bylo horolezectví

Druhou rozhodující událostí mého života bylo obrácení mé ženy jednou večer v roce 1972 při jednom evangelikálním shromáždění. Ze dne na den se mi ztratila z očí. Bylo to, jako by existovaly dvě Daniely: jedna, kterou jsem miloval a kterou jsem znal, a pak jiná osoba. Měla nadpřirozenou trpělivost, byla plná lásky, stále se usmívala. Šlo to tak daleko, že měla křesťe ve rtech. V noci jsem se díval s lampou, zda se ještě usmívá. Byl v ní život, přítomnost aury, kterou jsem neznal.

A vy sám, kdy jste potkal Krista?

Manželé Borgmanovi

V době Danielina obrácení jsme měli v manželství velké problémy. Moje žena už nesnášela můj strohý charakter a moji tvrdost. Nedařilo se mi s ní mluvit. Byl jsem zablokovaný. Ale nechtěl jsem ztratit svou ženu a své děti. A jestli kvůli tomu jsem musel potkat svého Boha, byl jsem na to připraven.

Šel jsem na letniční shromáždění. Během modlitby přišel ke mně jeden muž a řekl mi: „Jestli chcete potkat Boha, řekněte mu to, a on přijde. Váš život tím bude otřesen. Stanete se novým člověkem.“ Nebyla to pro mě žádná abstraktní teologie. Viděl jsem takového nového tvora ve své ženě.

Předstoupil jsem tedy a řekl tuto modlitbu: „Ježíši, prosím tě o odpuštění všech mých hříchů. Přijď do mého života!“ A Ježíš přišel. V onom okamžiku jsem nezažil nic zvláštního, neměl jsem žádné zjevení jako moje žena, která Boží přítomnost skutečně cítila. Ale pozoroval jsem výsledky: hořel jsem touhou říct všem, že jsem potkal Ježíše. Moje srdce zpívalo. Na univerzitě jsem o tom mluvil s několika kolegy. Na ulici jsem zastavoval lidi... Chtěl jsem jim říct, že jsem našel řešení: jmenuje se Ježíš!

Jak jste se stal z mladého konvertity pastorem letniční církve?

Moje žena nosila v době obrácení brýle. A Pán ji uzdravil.

Už dvacet pět let nepotřebovala brýle. Věděl jsem, že Ježíš může zázračně uzdravovat, jak to dělal v Bibli. Neměl jsem nic proti medicíně. Když jsem nemocný, беру tabletky. Ale než беру tabletky, tak se modlím. Teprve když modlitba nepomáhá, беру tabletky. Nazývám to chrisoterapie.

Přišlo to pak rychle, že jsem měl v nitru něco jako poselství, které se pravidelně vracelo, jako když někdo zabrnká na stejnou strunu kytary. Toto poselství znělo: „Není svět bez Krista.“ Mohl jsem to jen těžko akceptovat, i když jsem cítil něco silného.

V té době jsem psal doktorskou práci z neurologie. Nepřipravoval jsem se na zkoušky, protože jsem byl přesvědčen, že mi Ježíš pomůže, když se pomodlím. Při ústní zkoušce mi dala zkušební komise různé otázky, které se vztahovaly na moje devítileté studium. Propadl jsem.

Profesor, který mě vedl, mi řekl: „Richarde, v posledním roce jsi ztratil všechnu motivaci pro vědu. Tys něco objevil. Vypravuj mi o tom.“ Mohl jsem zkoušku opakovat, ale tento rozhovor znamenal pro mne změnu směru. Neurologie už nebyla mojí prioritou. Můj další život spočíval v evangelizaci. Příští den jsem skončil s univerzitou a připojil jsem se k letniční církvi. O něco později jsem přijal vkládáním rukou úřad pastora.

Po čtyřech letech jste odešel na 25 let do Afriky?

Když jsem přišel do Afriky, byl jsem tak plný horlivosti, že jsem dal rozum trochu stranou. ...V té době jsem byl přesvědčen, že katolíci jsou zatraceni, že nemají vůbec spojení s Bohem. Nechápal jsem, jak může být katolík křesťanem. Tomu jsem se naučil u evangelikálů a sám

jsem si to neproověřil. Byl jsem plný předsudků.

V roce 1979, tři roky po našem příchodu do Afriky, jsem začal působit ve velké věznici v Abidžanu. Bylo tam 4 500 vězňů. Chodil jsem tam dvakrát týdně kázat o obrácení.

V každé věznici jsou velké problémy s nedostatkem potravin. Pro mě však bylo tehdy nejdůležitější přinést vězňům spásu. Zda vegetují přede mnou na podlaze, to bylo pro mě vedlejší, důležité bylo, aby se obrátili a měli věčný život...

V tomto vězení jsem se stýkal s jedním katolickým vězeňským kaplanem. Ke svému překvapení jsem záhy zjistil, že je mezi námi velký rozdíl. Tento kněz dělal to, co kázal. Já jsem kázal Boží lásku, a on miloval. Musel jsem uznat, že tento katolický kněz a řeholní sestry, které ho provázely, byli Bohu blíže než já. Nevolali: „Ve jménu Ježíše! Ve jménu Ježíše!“ Nepůsobili to, že lidé mocí Ducha Svatého padali na zem, ale mě-

Richard Borgman při jedné ze svých četných přednášek

li dobrotivost a jemnost, která mi scházela. Pochopil jsem, že nestačí, abych jako vodní lyžař klouzal po povrchu křesťanství, ale že se musím pořádně ponořit až na dno. Ten kněz a jeho sestry byli potápěči. Nechtěli ztracet čas s pěnou.

Co se stalo pak?

Jednoho dne jsem měl velmi tvrdé kázání o lítosti a svatosti. Když jsem vycházel z věznice, slyšel jsem v sobě hlas, který mi říkal: „Proč si nepřipravíš kázání o Boží lásce?“ Tak jsem si připravil kázání o lásce. Přednesl jsem je před 350 posluchači. Nikoho to nedojalo ... Proč takový neúspěch? Odpověď přišla

jako blesk: „S láskou musíš mít také velkou vášeň pro moje milosrdenství.“ Měl jsem poselství o lásce, ale neměl jsem lásku... Dlouho jsem plakal. Byl jsem tím sklíčený. Prosil jsem Pána, aby rozšířil mé srdce. Z hloubi duše jsem vzdychal: „Pane, vlož mi do srdce lásku!“ Měl jsem srdce jako Ježíš, ale nebylo probodené. Potřeboval jsem kopí lásky. A to skutečně přišlo. Začal jsem milovat nejen svůj evangelikální svět, ale pocítil jsem velkou lásku k muslimům, baptistům, metodistům... Už jsem si nemyslel, že svět je zatracen.

Ale doopravdy probodl Bůh mé srdce, když jsem si „zamíloval“ katolíky. Začal můj přátelský vztah k vězeňskému kaplanovi. Navštěvoval mě doma a hrál si s mými dětmi. Byli jsme stále spolu. Podnikali jsme různé akce, nosili jsme vězňům potraviny. A stalo se něco zvláštního. Lidé za mnou začali přicházet. Pocítili najednou lásku, která tryskala z mého nitra. Už to nebylo jen ostré slovo evangelizace, nýbrž něco, co pramenilo z hloubky. Stál jsem na prahu svého obrácení.

Na začátku každého roku si volím několik veršů, abych se modlil za svůj život. Tentokrát to byl rok 1997. Byl jsem ve školícím centru v Africe. Byl jsem sám a modlil jsem se: „Pane, jaký verš si mám zvolit pro tento rok?“ Vnukl mi verš ze Zachariáše 7,9–10. Pro mne to znamenalo dát pocíť Boží něžnost k těm, kteří jsou mi blíže než 50 cm.

Uměl jsem být mírný a vldný k zástupům, ale ke svým nejbližším jsem zůstával agresivní. Pokoušel jsem se být k nim laskavý, ale marně. A pochopil jsem, proč tomu tak je. Onen den mě Bůh přivedl k tomuto vnitřnímu výkřiku a modlitbě: „Pane, pokud se ti to líbí, ukaž mi řešení pro moji duchovní nemoc, která mě sžírá.“

A sotva jsem to vyslovil, ještě ve stejném okamžiku, měl jsem před sebou Ježíšovu smrt.

(Dokončení)
Překlad -lš-

Cesta křížová, nikoliv procházka

Alfons Sarrach píše: Spíše náhodou stal jsem se před několika měsíci svědkem kázání, které je svým obsahem v této zemi zcela ojedinělé. Byl to komentář k Matoušovu evangeliu 10,34–42. Kazatelem byl David Mesghinnen z Eritreje v Africe, člověk trvale vystavený utrpení. Dal nám text k dispozici. Uvádím jej v poněkud krácené formě.

Začátek tohoto evangelia zní tvrdě: *Nepřišel jsem uvést na zem pokoj, ale meč. Přišel jsem rozdvíjet syna s otcem, matku s dcerou... Kdo miluje otce nebo matku více než mne, není mě hoden.*

Desátá kapitola je kapitola o následování Ježíše. Každý křesťan má své poslání a svůj úkol; proto bude s Kristem sdílet i jeho osud, odmítání a pronásledování: *ale nebojte se..., kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se přizná před svým Otcem.*

Ale to všechno není možné bez boje a bez námahy, která vstupuje až do rodin. To neznamená, že čtvrté přikázání už neplatí, nebo že existuje omluva pro nenávisť a nepřátelství. Pouze když jde o rozhodování, má Bůh přednost. Ani nejtěsnější rodinné svazky nesmí být překážkou v následování Krista.

Není to rozpor

Žádná pozemská láska není absolutní, proto je ohrožena. Vidíme takřka denně tragédie, které vznikají z rozpadlé lásky. Kdo však následuje Krista a jeho lásku, ten roste i v lásce k bližním a k domácím. Je zbaven egoismu a vášni.

Není to žádný rozpor, stejně jako nejsou rozporná Pánova slova: *Kdo chce svůj život získat, ztratí ho. Kdo svůj život ztratí pro mne, nalezne ho.*

Ale to má plnou platnost i pro křesťany všedního dne. **Neexistuje žádný seberozvoj bez sebeobětování. Neboť jednou, nejpozději v hodině smrti, se musíme zcela rozhodnout pro Boha a opustit všechnu pozemský balast a odevzdat se zcela Bohu.**

Zkrácené evangelium bez kříže a oběti, které přijímá jen to, co je přijatelné pro svět a co se jeví jako užitečné, je zkažené evangelium. Postavu Krista zfalšuje, kdo ho dělá zcela tolerantním, aby říkal *Ano a Amen* ke všemu, co se lidem hodí. To by byla zrada na pravém Kristu, který je učitel, ale také je Be-

ránek, který se obětuje za hříchy světa.

Jeho učedníkem může být jen ten, kdo ho přijímá celého. Pro to patří k podstatě křesťana spoluúčastnit se mešní oběti, ve které je přítomna jeho oběť na kříži a věrnost k církvi, která spravuje jeho tajemství.

Zkušební kámen víry

Pro všechny lidi, pro světce i hříšníky, pro šťastné i trpící platí jako nejvyšší měřítko Pánovo slovo: *Kdo chce za mnou přijít, ať vezme svůj kříž a následuje mě.* To je zkušební kámen naší víry. To znamená: Kdo Ježíše následuje, ten ví – život není procházka, ale je to stále více křížová cesta.

Kdo následuje Ježíše – i když ví, že musí snášet v životě to těžké, ten může být i navzdory vlastnímu kříži pomocí pro druhé.

Nikoliv jednoduchou formu následování Krista je možno pozorovat tam, kde někdo rozdává lásku a teplo, i když se mu vede zle, kde někdo zůstává lidský, i když ho všední den vyčerpává, kde se někdo nevzdává, i když je všechno obzvláště těžké.

To není nějaké temno, život popírající poselství, to je útěcha a světlo. Ztrácet se v odevzdání Bohu a službě jemu a lidem obohacuje náš život, přináší naplnění smyslu, radost, pokoj a bezpečí. Život se tak rozmnožuje podle Ježíšových slov: *Přišel jsem, abyste měli život, a měli ho v hojnosti.*

Těm, kteří takto žijí, slíbil Ježíš svou společnost. A kdo žije v takové společnosti, je skutečnou nadějí pro svět.

Alfons Sarrach,
Der Christ von Morgen 10/2011
Překlad -lš-

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galileji, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

Je mi ctí i radostí a naději, že smím čtenářům Světla představit modlitební hnutí *Modlitby za nejmenší*, dříve nazývané *Krucιάta*. Jde o iniciativu katolických věřících otevřenou i ostatním křesťanům. Toto hnutí obsahuje několik duchovních aktivit na podporu ochrany nenarozených dětí. Sleduje a vyprošuje též duchovní pomoc pro rodiče, vychovatele, zdravotní personál a politiky i pro všechny, kdo mají co činit jak s ochranou, tak i naopak s ničením počínajícího života. Všimneme si blíže jednotlivých aktivit.

1. Modlitba za život

Náš Pán nás ujišťuje: „Proste a dostanete!“ „Stane se vám podle vaší víry.“ Modlitba za život je vlastní náplní dřívější Krucιάty. (Pravidelně se jí dnes u nás modlí více než 2 tisíce lidí.) Prosíme při ní Boha za probuzení svědomí v naší společnosti na ochranu nenarozených a za obnovu úcty k lidskému životu. Prosíme Boha také za uznání práva na život každému počatému životu a na jeho plnou právní ochranu, aby naše zákony neumožňovaly zabíjení těchto nejmenších.

Modlitba za život obsahuje:

a) Po dobu 1 roku se denně modlit předem zvolenou modlitbou na uvedené úmysly.

b) Katolíci se jednou za měsíc ve všední den účastní mše svaté s přijetím svatého přijímání, a to s úmyslem za obnovení úcty k lidskému životu. Nemocní, kteří se nemohou mše svaté zúčastnit, obětují na tento úmysl den svého utrpení.

c) Jako modlitba se doporučuje desátek růžence spojený s daným úmyslem. Pokud má někdo i jiné modlitební závazky, nemusí se modlit „navíc“, stačí připojit úmysl modlitby za život k obvyklé modlitbě.

Na každý měsíc se zveřejňují zvláštní modlitební úmysly. Pro leden 2012 je to úmysl:

Za to, aby se k Modlitbám za nejmenší přidalo co nejvíce věřících.

Pro únor 2012 je to úmysl: Za sílu pro biskupy, kněze, jáhny a zasvěcené osoby k hájení bezbranného lidského života.

2. Duchovní adopce počatého dítěte (pravidelně se modlí kolem 200 lidí)

Jde o modlitby a oběti za dítě ohrožené úmyslným zabitím (potratem) a za jeho rodiče. Stáváme se tak duchovními rodiči dítěte. I když je osobně neznáme, zná je náš nebeský Otec. Nevíme, jaká a jak dlouhá bude životní pouť tohoto dítěte i jeho rodičů. Ale věříme, že se naše modlitby neztratí a že se jednou s „naším“ dítětem i jeho rodiči u Pána setkáme.

Být duchovním adoptivním rodičem znamená následující závazek.

V průběhu 9 měsíců:

a) Denně se pomodlit modlitbou za záchranu počatého dítěte a za jeho rodiče.

b) Denně se pomodlit desátek růžence (nekatolíci si zvolí modlitbu dle uvážení).

c) Denně vykonat skutek milosrdenství k bližnímu nebo kající skutek dle uvážení.

d) Katolíci se jednou za měsíc účastní ve všední den mše svaté s přijetím svatého přijímání s úmyslem za adoptované dítě a jeho rodiče. Nemocní, kteří se nemohou mše svaté zúčastnit, obětují na tento úmysl den svého utrpení.

3. Modlitba svaté Jany Beretta-Molla (pravidelně se modlí více než 80 lidí)

Tato iniciativa je určena zvláště pro věřící zdravotníky, kterým leží na srdci hluboká neúcta mnohých zdravotníků a pracovníků z příbuzných profesí k počatému životu. Svatá Jana Beretta-Molla (1922–1962, svatořečena 2004) žila prostý a přítomný život manželky, matky a lékařky. Při čtvrtém tě-

hotenství odmítla potrat své dcery, i když věděla, že za to může zaplatit sama životem. To se také skutečně stalo. Její nejmladší dcera Jana Emanuela později napsala: „Nejdražší maminko, neměla jsem ten nesmírný dar poznat tě v tomto životě, ale Pán mi ve svém nekonečném milosrdenství a dobrotě chtěl dát ještě větší dar, jedinečný a nezměřitelný, daroval mi svatou matku. Jak se mu mohu odvděčit?“

Podílet se na této iniciativě vyžaduje:

a) Odevzdávat Pánu v modlitbě před prací, během ní i po skončení práce své kolegy a pacienty.

Kdo nepracuje ve zdravotnictví, obětuje obtíže svého života za zdravotníky, pracovníky příbuzných profesí a jejich pacienty.

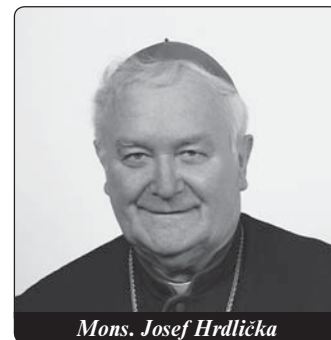
b) Denně se osobní modlitbou obracíme ke svaté Janě Beretta-Molla.

c) Katolíci se jednou za měsíc zúčastní ve všední den mše svaté s přijetím svatého přijímání, a to s osobním úmyslem za pracovníky ve zdravotnictví a příbuzných profesích. Nemocní, kteří se nemohou mše svaté zúčastnit, obětují na tento úmysl den svého utrpení.

Modlitba svaté Jany Beretta-Molla:

„Pane Ježíši, slibuji, že přijmu vše, co mne potká, jen mi dej poznat svou vůli. Můj drahý Ježíši, nekonečně milosrdný Bože, nejdražší otče duší! Ty, jenž přijímáš slabé, ubohé a nemohoucí do své Boží náruče, přicházím, abych tě pro lásku a milosrden-

Mons. Josef Hrdlička

ství tvého Nejsvětějšího Srdce požádal(a) o milost porozumět a dělat vše podle tvé svaté vůle. Přicházím s prosbou o milost, abych se ti mohl(a) svěřit a bezpečně spočinout ve tvé milující náruči na věky věků. Amen.“

4. Modlitby za blahorečení služebnice Boží Anny Marie Zelíkové

Anička Zelíková z Napajedel se ve svých 13 letech „náhodně“ dověděla o zabíjení nenarozených dětí. Tato informace jí hluboce otřásla, a proto se nabídla Bohu jako smírná oběť za tyto hříchy. Pán její nabídku neprodleně přijal a už následující den, na Velký pátek 15. dubna 1938, prodělala první chrlení krve. Zemřela v pověsti svatosti 11. září 1941. V současné době probíhá se souhlasem Kongregace pro svatořečení informační proces. Blahorečení Aničky by bylo nesmírným povzbuzením pro všechny, kterým není lhostejné velké zlo zabíjení nenarozených dětí.

Jak přispět k případné beatifikaci Aničky Zelíkové?

- Šířením církví schválených textů modliteb – srov. www.anickazelikova.cz
- Modlitbou za uzdravení nevyléčitelně nemocné osoby.

Upozornění: Podle církevních pravidel jsou až do případného blahorečení všechny modlitby pouze v rámci soukromé pobožnosti.

5. Mše svaté, adorace, pouť

Kněze prosíme o slavení mši svatých a pořádání adorací na úmysly Modliteb za nej-

menší. Věřící prosíme o povzbuzování kněží a řeholních společenství ke slavení pravidelných mší svatých a o jejich aktivní účast na adoracích pořádaných na úmysly Modliteb za nejmenší.

Věřící dále prosíme o pomoc při jejich soukromých modlitbách za blahořečení služebnice Boží Anny Marie Zelíkové.

Každoročně pořádáme na přelomu května a června pouť členů a podporovatelů tohoto hnutí na Svatý Kopeček u Oloouce.

Závěrem dodávám, že již čtyřikrát jsem o této pouti slavil s početným zástupem věřících bohoslužby na tyto úmysly. Považujeme za Boží dar i to, že toto hnutí má svého spirituála a obětavého organizátora, kterým je mladý kněz a zároveň lékař, P. Jiří Korda, Vyšehradská 49, 128 00 Praha, e-mail: jmkorda@seznam.cz. Obraťte se na něho.

Co se týká registrace do kterékoli aktivity, je potřebná a vítaná a povzbuzuje druhé. Navíc je výrazem závazku a posiluje nás, kdykoli v modlitbách ochabujeme. Je veřejnou oslavou Boha. (Modlit se ovšem lze i bez registrace.)

Jmenovaný otec Jiří Korda nabízí bezplatně k zaslání i bohatý a hodnotný výběr modliteb a duchovních textů jako inspiraci pro společné i soukromé modlitby v publikaci DVANÁCT PEREL PRO JEŽÍŠE, vydané v Matici cyrilometodějské.

Na Svatém Kopečku při pouti o svátku Navštívení Panny Marie si uvědomujeme, že Maria v pozhnaném stavu spěchá na pomoc Alžbětě čekající narození dítěte, a jasně ukazuje do všech dob i národů, že její pomoc dnes a stále směřuje zvláště tím způsobem všude tam, kde je třeba nasadit se pro život nejmenších a dosud nenarozených.

Žehnám všem, které osloví tato výzva.

+ Otec biskup Josef Hrdlička

Vzpouřa národů

Z homilie odstupujícího salcburského arcibiskupa Edera 31. 12. 2002

Co mě nutí k zamyšlení, je žalm 2, vánoční žalm: *Proč se shlukují pohané a národy osnují ničemné plány?*

O co jde v tomto žalmu? Národy, nevěřící plánují vzpouru proti svému Pánu Bohu a jeho Pomazanému (Kristu). To, o co usilují, je sice holý nesmysl, takže Bůh se tomu může jen smát, ale oni to zkoušejí, a dokonce společně. A čeho chtějí touto rebelií dosáhnout? Shodit jho, skoncovat s Hospodinovou nadvládou. *Roztrhněme jejich okovy, svrhněme ze sebe jejich jho*. A co odpovídá Bůh těmto provokátorům? *Já sám ustanovuji svého Krále. On je můj Syn*. Právě se narodil. Je to Dítě. Všechna jeho moc je pouze v lásce. A vy ho chcete odmítnout? Změňte svůj postoj, než bude pozdě. Jinak vzplane jeho hněv.

Čtème tento žalm z pohledu dnešního světa a jeho doby. Národy se shlukují, připravují a kuji plány proti Pánu a Bohu. *Roztrhněme jejich okovy, svrhněme ze sebe jejich jho*. Jhem se rozumí přijmout jeho nauku, řídit se jeho zákonem. Pouta jsou jeho příkázání. Jak znějí? *Budeš milovat svého Boha, budeš se klanět pouze jemu. Máš milovat svého Boha a máš také milovat svého bližního jako sebe*. A zákon Nové úmluvy začíná slovy: *Blahoslavení chudí, neboť jejich je nebeské království*.

Ale dnes chtějí pokrokové národy zcela setřást toto jho a zcela se zbavit vazby na Boha. Mohli bychom pro to jmenovat mnoho příkladů. Vrcholem je dnes umělé plození člověka. Tomu, kdo ještě věří, že člověka stvořil Bůh a dal ho jeho otcí a matce, je třeba se vysmát. Teď budeme produkovat člověka takového, jaký se nám líbí, a kdy se nám líbí, Boha k tomu nepotřebujeme. Boha jsme zcela vy-

strnadili. Teď už to umíme my, a budeme si dělat, co chceme.

Ale to se musí strašně vymstit. Protože každý člověk je Otcem milované dítě. Co říká Bůh svému Synu? *Budeš jim vládnout železným prutem, rozbiješ je jak hliněný hrnek*.

Do této vzpoury proti Bohu je zatažena i příroda, kterou člověk zcela ovládl a znásilnil. Ona však se neobrací proti svému Stvořiteli, ale proti člověku. Znamení je pro to více než dost, stačí se jen dívat. Příroda je stvořený Boží zákon a nemůže v sobě trpět jeho hanobením.

Tyto plány pohanů se obracejí stále ostřeji také proti církvi, proti křesťanství, přímo proti samému Kristu. Stále častěji vytrubují různá média k útoku proti církvi. Nezdídka se v jevištních dílech hanobí církev, papež a biskupové, Eucharistie a mše svatá. Média vědí, že církev se brání docela málo.

Na mušku si berou nejen nenáviděnou církev, nýbrž i křesťanství a samotného Krista. Slyšíme tu a tam: církev je nepřátelská k člověku, k tělu, k světu. Její nauka a příkázání omezují svobodu, která musí být absolutní, třebaže přitom vede až k sebezničení. Musí být dovoleno všechno, co přináší potěšení. Už se ozvali dokonce ti, kteří zneužívají děti, a tvrdí, že i oni mají právo na své uspokojení v souladu se svými vrozenými sklony. Kam může vést takový liberalismus? K sebezničení člověka a národů.

Z čeho to všechno pochází? Proč se shlukují národy, proč povstávají králové země a spojují se proti Pánu a jeho Pomazanému? Kdo jsou tito králové země a tajně velmoci, to si může každý z nás snadno domyslet.

A co jsou to za pouta a příkázání? *Budeš milovat svého Bo-*

ha!, Desatero a horské kázání. Nebylo by nijak obtížné dokázat každému, že tato příkázání nejsou obrácena proti člověku, ale naopak jsou dána pro něho. Nikdo nám nechce nakládat břemena, nýbrž jejich zachovávání znamená pro člověka požehnaní a spásu. A když se někdy jeví pro člověka tíživá, Pán nám říká: *Vezměte mé jho na sebe a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce, mé jho je sladké a břímě lehké*. (Mt 11,29n) Je to spíše jiné jho, které vás utlačuje: jho hříchu a otroctví ďáblu.

Nesmíme však přehlížet, že i uvnitř církve jsou takové snahy uvolnit vazby a pouta a odhodit je. Ať už jde o nerozlučnost manželství, vazbu na víru a řád liturgie, celibát. Místo toho se zavádějí jiné vazby, které odporují Bohem stvořené přirozenosti člověka. Vidím v těchto liberálních tendencích uvolnění kázně. Jen ve věrnosti a vazbě na Svatého otce může církev přestat nadcházející krizi.

A jsou tu ještě další, na které bohužel málo myslíme – chudí. Chudí celého světa. Masy, které vedle nás hynou hladem, nemocí a bídou, zatímco hrstka boháčů vlastní a využívá pro sebe dvě třetiny všech statků světa a sténá uprostřed svých nadbytků (i pokud jde o potraviny). Bojí se, že tyto masy hladových brzy povstanou a přepadnou těch pár bohatých. Hlavním důvodem hrozící války i všech minulých válek je veliký odstup a rostoucí propast mezi bohatými a chudými. Na světě nebude mír, dokud nebude nastolen nový světový řád, který spravedlivěji rozdělí všechny statky, které Bůh stvořil pro všechny, a to rychle, než bude pozdě a velká lidská záplava s sebou všechno strhne. Jen Boží řád může zachránit svět. Především musí skončit světová válka proti nenarozeným dětem. V ní spočívá největší nebezpečí pro světový mír, jak říká Matka Tereza.

Podle Kath-net 1. 1. 2003

Překlad -lš-

Dina Bélangerová (4)

Pán si volá zasvěcené duše, aby těšily jeho Srdce poslušností, dokonalou věrností řeholi, dokonalostí v malých věcech, čistotou láskou k Bohu. Dina poznává, že anděl, který posiloval trpícího Spasitele v Getsemanské zahradě, představuje všechny duše, které v následujících stáletích budou dělat Pánu společnost v jeho smrtelné úzkosti. Velmi nápadná je podobnost této myšlenky s vývodem, které uvádí Pius XI. ve své encyklice *Miserentissimus Redemptor* z 8. května 1928. Tématem encykliky je dosti učinění, které dlužíme Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Stojí zde mezi jiným: „Naše hříchy ležely v budoucnosti, ale byly již předvídaný. I kvůli nim byl Ježíš smutný až k smrti. Viděl předem i naše pokání, a kdo by mohl pochybovat, že z toho mohl pro sebe čerpat něco útěchy již tehdy, když se mu zjevil anděl z nebe, aby těšil jeho Srdce zkrúšené ošklivostí a úzkostí. My opravdu můžeme a máme i nyní podivuhodně a opravdově těšit jeho Nejsvětější Srdce stále zraňované hříchy a nevděkem.“

Pánovo Srdce, píše Dina, *myslí ustavičně na duše, ale mnoho duší, i zasvěcených, zapomíná často na svého Pána a Vykupitele. Proto Pán od Diny očekává, že bude na Něho bez ustání myslet a daruje jí k tomu milost.*

Dne 7. dubna 1927 vidí Dina, jak se duše v tisících řítí do pekla. Ptá se na to Pána, co ještě chybí, když dokončil své výkupné dílo, že tak mnoho duší je ztraceno. Pánova odpověď zní:

Spočívá to v tom, že zbožné duše se nedostatečně spojují s mým utrpením.

O něco později dodává:

Kdybys věděla, jak velice to těší moje Srdce, když najdu duši, která se Mi dokonale odevzdává. Ale nacházím jich tak málo! I mezi zasvěcenými dušemi jsou zcela ojedinelé ty, které se Mi zcela obětují.

Moji apoštolové Petr, Jakub a Jan, kterým jsem se právě daroval ve svatém přijímání a učí-

nil jsem je kněžím, byli zasvěcenými dušemi, a oni během mé agonie spali.

Mnoho zasvěcených duší stále spí, zatímco moje Církev je pronásledována a trpí!

Dina poznává, že její úlohou je zadržovat rameno Boží Spravedlnosti, protože Ježíš chce, aby triumfovalo Milosrdenství. Ale Boží Spravedlnost je těžká! Dina zaznamenala ve svém deníku, jak strašné to musí být pro hříšníka, když se má objevit před nekonečně spravedlivým Bohem! Milost tohoto poznání znásobuje Dininu touhu dosáhnout pro hříšníky Božího milosrdenství. Nebojí se zcela se vydat Boží spravedlnosti a trpět místo hříšníků. Ve sjednocení s trpícím Spasitelem roste

Dina stále více v této úloze. Tak 14. července 1927 cítí, jak ji Ježíš zcela vydává Otci jako smírnou obět za viny všech hříšníků všech dob, jako by byla jedinou duší, která je schopná milovat Boha. Pán ji ještě jednou ujišťuje 5. srpna, že disponuje poklady jeho Srdce. Ujišťuje ji, že rameno Otcovy Spravedlnosti je zadrženo a jeho Milosrdenství bude vylévat na duše milosti jeho Srdce.

Stále více obrací Pán Dininu pozornost ke svým kněžím. Kněz má být druhý Kristus a žít ve zcela vnitřním spojení s Pánem.

Během mé smrtelné úzkosti prolévalo moje Srdce krvavé slzy za určitý počet mých kněží. Některí z nich mají výřečnost a lidské vědomosti, ale schází jim první ze všech věd: svatost. Jsou jistě se Mnou spojeni milostí posvěcující, ale nežijí se Mnou v dostatečné důvěře skrze odříkání a čistotou láskou.

Tento náрек slyšela Dina 23. dubna 1927. Pak se obrá-

til Pán přímo na Dinu a prosil ji: *Moje malá nevěsto, potěš Mě! Víš, že Mě miluješ.*

Od té doby se množí osvícení, která Pán dává Dině o kněžích. Vysvětluje jí, co od nich očekává a jak chce skrze ně působit. Pokání za kněze se stává středem Dinina poslání. Příští den v sobotu k ní Pán promlouvá:

Moji kněží, moji kněží, ach, miluji je tak nesmírně! A je mezi nimi mnoho těch, kteří Mě milují tak málo!... Když moje Srdce

během agonie pro ně prolévalo krvavé slzy, pak to bylo nejen proto, že se ode Mne oddělili pro ztrátu posvěcující milosti, ale také proto, že vedou život nedostatečně vnitřně se Mnou spojený. Volám je, aby se stali druhým Kristem. Aby byli mým druhým Já:

to je jejich povolání. Mnozí z nich jsou moje útěcha, moje sláva a čest. Ale tak mnozí, ach, Mne podvádějí... Chceš Mi, moje malá nevěsto, skrze moji nejsvětější Matku věnovat tento svůj dnešní den za moje kněze? Chceš Mi tak darovat každou sobotu, to znamená milovat Mě skrze moji vznešenou Matku, prosit, přinášet oběti a odříkání za mé kněze?

Dinina odpověď byla samozřejmě v horoucí lásce vyslovené „Ano“. Co jí obzvláště dojmalo, bylo: „Chceš?“, to znamená pozornost, jakou Pán věnuje její svobodě, když se jí ptá. *Ó, jak nekonečná je Boží něžnost ve své odevzdanosti hlubokému lidskému „Nic!“,* poznamenává Dina ve svém deníku. Pak píše dále, co jí Pán řekl:

V rukou mých kněží leží celý náboženský život společnosti. Kdyby byli všichni opravdu svatí, pak by pouhý pohled na ně, ať už v kostele nebo na ulici či jinde, obracel myšlenky lidí ke Mně; přitahovali by duše ke Mně. Když by je lidé potkávali, pomysleli by

si: To je druhý Kristus, který zde kráčí. Dábel se bojí jediné duše, ve které svobodně působím, protože znamená více než celá armáda vlašných a lhostejných duší, které se brání mému působení v nich. Protože v těch prvních působím svou mocí, zatímco v těch druhých jsem nucen přenechat je jejich slabosti.

Ve čtvrtek 28. dubna dává Pán Dině pocítit, jak vnímá jeho Srdce zasvěcené duše v Olivové zahradě. Ukazuje jí tisíce zasvěcených duší, které jsou s Ním přítomny. Velmi velký počet je jich ve svých myšlenkách na božského Ženicha roztržitých. Jen velmi málo z nich je s Ním těsně spojeno. Pak opět slyší hlas Pána. Zapsala ve své autobiografii:

Pozoruj tyto duše. Vidíš, jak málo je těch, které jsou Mi ustavičně a dokonale oddány. V den slibů jsou k tomu odhodlány bezvýhradně. Ale pak berou kousek po kousku zase zpět. Ve velkých záležitostech, v hlavních bodech řehole plní moji vůli, ale ve zcela malých věcech se o mé zalíbení nezajímají.

Podívej se na tyto duše (ukázal mi všechny ty, které byly předtím roztržité): jedny mají zrak obrácený ke světu, aby viděly, co se tam děje; ty druhé mají otevřené uši, aby slyšely o všech možných novinkách; jiné mluví během mlčení, dělají zbytečné poznámky nebo kritizují; jiné se baví ve své paměti vzpomínkami na minulost; ty zde kují ve své fantazii všechny možné plány podle svých osobních zájmů; ty tam se utápějí v neužitečných přáních; tyto zde se zaměřují na své osobní výhrady atd.

A Já, Já jsem mimo; moje Srdce si žádá útěchu, ale všechny duše, které se starají jen samy o sebe nebo o svět, Mě nepotěší. Teď chápeš, že stížnost mého Srdce byla oprávněná: „Toužebně jsem očekával, kdo by mě potěšil, ale nenašel jsem nikoho.“ (Ž 69,21)

Pojď, řekl mi, pojď se Mnou k tomu velkému zástupu zasvěcených duší (vedl mě doleva mezi mnoho lidí, kteří byli před Ním).

Budu procházet a prosit o útěchu... Uvidíš, všichni jsou roztržití a na Mne nemyslí... vracím se, a nenašel jsem ani jednu, která by Mě potěšila...

Jistě, je zde mnoho těch, které Mě neopustí... (ukázal mi na malý počet duší, které Mu stále věnovaly pozornost). Ty Mě těší, ale zde na levé straně není ani jedna...

Znám lidské slabosti, odpouštím jim, zapomínám na nedostatek něžnosti, když se ke Mně vrátí, ale to nic nemění na tom, že moje Srdce bylo zraněno. Miluji je velice, mé zasvěcené duše! Jakmile se ke Mně obrátí, usmějí se na ně, protože je miluji nekonečnou láskou a moje pohledy jsou zaměřeny stále na ně.

Rozdával bych své milosti bez míry; ale nedostatek odříkání, dokonalosti a lásky v malých věcech, lhostejné jednání v těch nejmenších věcech Mi v tom brání. Říkají si: To nestojí za námahu, ale během té doby se nestarají o mé zalíbení. Všechno, co dělají s velkou láskou a pozorností vůči mým přáním, těší mé Srdce.

Říká se také: „Velké věci, to je záležitost pro zvláště vyvolené duše!“ To je omyl. Všechny ty duše, které jsem si zvolil za snoubenky, které jsem povolal, aby se Mi zasvětily, jsou vyvolené upřednostněné duše. Všechny je volám, aby se Mnou stále zabývaly. To, čemu se říká jedna nebo více milostí u určitých duší, je prostě odměna, kterou jim zajišťuji za jejich ustavičnou pozornost k mé přítomnosti a mému působení v nich.

Moje malá nevěsto, řekl mi, těš Mě. Chceš Mi, vždy skrze mji nejsvětější Matku, věnovat čtvrtek za zasvěcené duše?

„Ano, Ježíši, jak Ty chceš,“ odpovídala jsem.

Modli se, trp, miluj Mě stále a stále a starej se jen o Mne. Zasvěcené duše: k nim patří i kněžské duše, moji kněží. Sobota má být celá zvláště za mé kněze. A dám ti až do neděle milost, abys na Mě ustavičně myslela. Brzy ti dám velkou přestávku.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (27)

JSEM ČLOVĚK HŘÍŠNÝ

15. listopadu 1975

Věřím ti, můj Ježíši, který jsi jeden s Otcem i s Duchem Svátým v přirozenosti, v podstatě a jsi v Trojici jako Osoba.

Ježíši, dej mi, abych odpovídal na tvé podněty citlivě a bezprostředně, velkodušně, odvážně a vytrvale.

Ježíši, veď mě za ruku a za veď mě všude tam, kam a kdy chceš Ty. Buď ve mně kvasem, který mě nadpřirozeně přetváří, očišťuje ve dne v noci, ale hlavně při mši svaté.

Můj Ježíši, přijmi mě takového, jaký jsem, a učiň mě takovým, jakým mě chceš mít. Uč mě svým cestám a vod' mě po nich.

Ježíši, jen Ty říd' mé kroky v uskutečňování tvé vůle.

Zjev mi, Pane, své myšlenky a své touhy a pomáhej mi, abych je každý den uváděl do života.

Buď ve mně jako Ten, komu věřím, důvěřuji a koho miluji, buď ve mně, abych mlčel, přijímal, trpěl a přinášel oběti. K Tobě ať se modlím, Tobě se klaním, s Tebou ať mluvím.

Ježíši, rozmnož ve mně bez hranic víru, naději a lásku, rozšíř moudrost, spravedlnost a sílu, zbožnost, Boží bázeň a umírněnost.

Ježíši, dej mi bezmeznou důvěru a naději, pokoru, lítost, odevzdání a ducha umrtvování a poslušnosti, chudoby a čistoty.

Oživ ve mně, Ježíši, svou trpělivost a mírnost.

ZAPOMENUTÍ SVATÍ

Při sestavování nového církevního kalendáře byl omezen počet světců, kteří byli mnohá staletí uctíváni. S mnohými jsou spojeny významné momenty v dějinách církve. Tam, kde se respektuje přání Svatého otce a používá se také misál Jana XXIII. z roku 1962, se opět památka těchto světců oživuje. Budeme si některé z nich postupně připomínat. Patří k nim:

SV. HYGIN, PAPEŽ A MUČEDNÍK

Byl papežem v letech 136–140. Pocházel z Atén. Byl to velmi vzdělaný syn aténského filosofa. Ze starých pamětí se dovídáme, že ve svém apoštolském listě obšírně vyložil nauku o Nejsvětější Trojici. Vymezil přesně stupně kněžství a k nim příslušné povinnosti. Jemu vděčíme za to, že při křtu a birmování musí být přítomen také kmotr. Za jeho pontifikátu přicházeli do Říma významní představitelé nebezpečného bludu gnosticizmu, který hlásal, že jsou dva bozi. Starozákonního boha, který stvořil hmotný svět, prohlašovali za zlého a s ním i všechny jeho proroky. Dobrý bůh byl jen stvořitelem ducha. Ten vyslal na zem svého syna, který však nebyl bůh a byl ukřižován pouze zdánlivě. Gnóze (= „spásné vědění“) se vynořovala v církvi periodicky v různých podobách a má své místo i v současném okultismu.

Za pontifikátu svatého Hygina vydal císař Antoninus Pius svým správcům příkaz, aby nechali křesťany na pokoji. Pronásledování však na různých místech přesto pokračovalo a jeho oběti se stal nakonec i papež Hygin po čtyřech letech pontifikátu. Jeho svátek se slaví v Aténách 19. ledna, v západní církvi se připomíná 11. ledna.

Ježíši, smiluj se nade mnou, jsem člověk hříšný.

MILUJI TĚ BEZ HRANIC

16. listopadu 1975

Pane, jsem méně než červ, hrst popela. Můj Bože, jsem jen sám hřích.

Co mám, všechno jsem přijal od Tebe: od Tebe je můj život, milost a světlo. Ty jediný jsi Velký a Svátý, jsi Všemohoucí, Vševedoucí, Všudypřítomný.

Pane, jestliže Tě miluji, je to proto, že jsi mi daroval lásku.

Jestliže v Tebe doufám, je to proto, že jsi mi daroval naději.

Pane, jestliže v Tebe věřím, je to proto, že jsi mi dal víru. Můj Pane, Ty jsi všechno a já jsem nic; Ty jsi světlo, já temnota; Ty jsi život, já jsem smrt; Ty jsi pravda, já jsem omyl; já jsem hloupost, a Ty jsi moudrost.

Můj Bože, od věčnosti spočinul na mně tvůj milosrdný pohled, ačkoliv jsem červ, který se plazí v popelu.

Přijď, můj Ježíši, s Otcem a Duchem Svátým, přijď do své „kapičky vody, která padá shora dolů“.

Chce Tě milovat bez mezí, ale není toho schopna, jestliže k ní nepřijdeš.

Buď tedy duší mé duše, dej mi svého Ducha, který je planoucí oheň, který přetváří, osvětluje, zahřívá, očišťuje a oživuje.

Buď duší mého srdce, mého těla, celého mého života. Jen tak Tě mohu bezmezně milovat. Chci Tě milovat za ztracené, kteří Tě navěky chovají v nenávisti.

Milosrdné Srdce Ježíšovo, smiluj se nade mnou.

LÁSKA NEVINNÝCH

17. listopadu 1975

Piš, můj synu. V každém lidském tvoru jsou tři fyziognomie, z nichž jen dvě jsou známé.

a) Fyziognomie tváře je známa všem. Všichni vidí tvář, která je utvořena podle stejného vzoru, a přece se všechny od sebe liší. ▶

► b) Méně jasně vidíme vnitřní fyziognomii člověka, tj. jeho duši, jeho temperament, jeho charakter, jeho inteligenci atd.

c) Pak je zde fyziognomie ještě niternější duše, onen nadpřirozený život nebo smrt.

Tuto třetí fyziognomii vnímá málokdo.

Duše prostoupená božskou milostí, oděná v čistém rouchu svatebním je úžasná.

Tuto nádheru vidí Bůh, protože ona je jeho součástí. Vidí ji jen velmi málo duší, které značně pokročily v životě milosti, tj. v dokonalosti.

Ale tak jako tělesné fyziognomie jsou rozdílné, jak se odlišují fyziognomie vnitřní, lidské charaktery, tak jsou rozdílné i fyziognomie nadpřirozené.

To jsou tedy tři fyziognomie: těla, duše a milosti.

Milost je božský život duše. Ale Já jsem Láska. Milost je tedy Boží láska sdělovaná duším.

Rozdílný jas

Každá duše v milosti má v sobě moji odlišnou Lásku, protože láska ke Mně je v každé duši jiná.

Je možno milovat málo, jen velmi málo. Je možno milovat mnoho a velmi mnoho, a je možno milovat rozličným způsobem.

Kdo nemiluje, ten je naopak ve smrti a nemá v sobě vnitřní světlo. Je to to nejstrašnější neštěstí pro duši, jestliže v sobě nenachází lásku, která jí byla vlita při křtu, je to věčná smrt, peklo.

Ano, říkej je nahlas, toto slovo „peklo“, ve které málokdo věří.

Je možno milovat dosti a je možno milovat mnoho, ale vždy duší. I smysly je možno milovat v čisté, svaté manželské lásce, která je vedena po správných kolejkách. Je však možno milovat velmi, vnitřně i zevně, bez senzuality.

Je to láska nevinných, láska čistých, láska andělů, láska prarodičů před pádem.

Dítě, které vroucně objímá maminku, vylučuje ze své lásky všechnu nevázanost.

Je třeba lásku šířit

Čistá a nevinná duše ponořená v lásce k Bohu a k bližnímu, která z přikázání lásky učinila zákon svého života, není schopna udržet v sobě vnitřní lásku. Láska exploduje také v tom, co ji vězní, a potřebuje se šířit, jako se zcela přirozeně šíří světlo a žár plamene.

Takovou silnou, čistou a nevinnou lásku chápe jen málo duší. A přitom i těch málo šťastných, které ji mají, musí ji nezdědky skrývat, aby nepůsobily pohoršení. Plností takové lásky dosahuje jen málo zasvěcených duší.

Ale protože duši lásky je utrpení, ty duše, které musí svou lásku ze spravedlivých důvodů „dusit“, právě tímto utrpením ji posilují.

Kdo takto miluje, necítí podněty smyslů, ani když se láska projevuje vnějším způsobem.

STÁLE PO MÉM BOKU

19. listopadu 1975

Již jsem hovořil o své Matce spoluvykupitelce.

Byla spoluvykupitelkou ve skutečnosti od chvíle, kdy zcela zasvětila Bohu svou čistotu a svou vůli.

Tato oběť se stávala stále živější, světlejší a uvědomělejší. S rostoucím věkem v ní rostla milost.

Oficiálně se stala spoluvykupitelkou ve chvíli, kdy pronesla své „Stañ se“, a způsobila tak, že jako Panna počala v sobě Mne, Boží Slovo. Rozmnožovala svou spoluvykupitelskou působnost každým dnem svého života tím, že uskutečňovala svou počáteční oběť.

Jako spoluvykupitelka ve své sedmeré bolesti byla jí v nejvyšší míře, když Mě doprovázela na Kalvárii a když pod křížem obnovila své „Stañ se“ a obětovala Mne i samu sebe jako oběť

Otci za vysvobození lidstva, které padlo ďáblou lští.

Je spoluvykupitelkou a zůstane jí navždy.

Přítomnost Matky

Tajemství Kříže se obnovuje a přetrvává v tajemství mše svaté.

Proto přítomnost mé Matky ve mši svaté je stejně skutečná, jako byla na Kalvárii.

Není jistě přítomná v Hostii, ale je po boku posvěcené Hostie, jako byla po mém boku pod Křížem.

A dále, můj synu, po boku mé Matky byl na Kalvárii Jan a trvalá přítomnost Jana pokračuje ve mši svaté v celebrujícím knězi.

Přítomnost mé Matky ve mši svaté byla, je a bude jedinečná a skutečná. Ale přítomnost kněze může být rozličná, protože dispozice, s nimiž kněží celebrují, jsou rozličné.

Jsou kněží, není jich mnoho, ale jsou, kteří jsou přítomní jako Jan se svatou aktivní účastí, s jasnou velkodušnou a odvážnou obětí sebe sama mému Otci v jednotě se Mnou.

Pomysli, synu, na tyto mše! Jaká vznešená je to jednota, úžasná a obdivuhodná v lásce, v utrpení úchvatné trojice.

Jednota a trojice lásky v oběti mému Otci, který se s uspokojením smiřuje s lidstvem v osobě nového Adama, nové Evy a Božího lidu v osobě Jana, tj. kněze.

Nesmírná škoda

Řekl jsem ti, synu, že většina mých služebníků se provinuje tím, že neznají tuto nejvyšší úroveň v nejvyšším tajemství víry a náboženství.

Tak zbavují sebe i lid, který představují, nesmírných milostí, okleštují a umrtvují nekonečný záměr lásky Boží Trojice, umrtvují jednotu lásky na Kalvárii, neboť jejich přítomnost je ryze fyzická. Účast Božího lidu, který kněz představuje, tak prakticky schází, i když je fyzicky přítomen.

Z toho prameni, jak je to závažné, neuvědomovat si, co má znamenat přítomnost mých služebníků v Oběti mše svaté.

Musíš pochopit nesmírnou škodu, která je tím způsobena Božím lidu, oloupenému o dary, kterých se mu mělo dostat skrze kněze, prostředníka a správce Vykoupení.

Kněz, řečiště, skrze které má těci moje milost, se stává překradou, která se tyčí mezi mým otevřeným Srdcem a mezi lidem, který kněz představuje (a je jich tolik!).

Představ si, jakou hanbu a stud pocítí někteří kněží při posledním soudu, až spatří svou velikost, královskou důstojnost a moc, kterou vlastní vinou nikdy nedokázali pochopit, protože se jí zřekli kvůli zcela nevýznamným věcem, které vyplňují jejich život jako dým místo světla.

Jsem trpce zarmoucen

Synu, vykřič to hlasitě. Zaskříč to všem kněžím, kteří stojí mimo plán spásy, kteří nejsou nástrojem spásy, ale vyhaslými krby. Moji kněží si nenajdou ani pět minut na přípravu ke mši svaté, nenajdou si ani pět minut na trochu díkůvzdání... A je to logické, proč tomu tak je. Za co by mohli děkovat, jestliže ze mše svaté nedokázali získat žádné plody? Potom stráví celý den a část noci ve věcech neplodných, neužitečných a nezdravých hříšných.

Jak by mohl Satan netěžít z takové hrozné situace?

Řekni to všem bez obalu, že za katastrofální důsledky mohou z velké části moji služebníci.

Řekl jsem ti již: situace v mé Církvi by byla zcela jiná, kdyby moji kněží pěstovali vnitřní život ve svých duších.

Jsem trpce zarmoucen.

Ať mi pak nepřičítají veliké utrpení, které se nyní blíží.

Žehnám tobě a všem tvým drahým.

(Pokračování)

Překlad -lš-

První okamžik Tradice je v Mariině Srdci

V celém Písmu svatém panuje hluboká jednota od začátku až do konce, protože Duch Svátý nám chtěl zjevit Boží tajemství a provádět nás skrze ně takřka za ruku. Ale kdo vlastně uzavírá celé Písmo svaté? Je to svatý Jan, jsou to spisy svatého Jana. Celé oficiální Zjevení končí spisy svatého Jana.

V tomto světle musíme číst celé Písmo svaté a celé Zjevení. Proč však Duch Svátý vyvolil právě apoštola Jana, aby nás uvedl do posledních tajemství? Protože Jan byl Miláček Páně. On však je také ten, který „vzal Marii k sobě“. A to je velmi důležité. Boží slovo je skutečně živé slovo, je spojeno s „dobrou půdou“, s Tradicí; a prvním okamžikem ústního podání je Mariino Srdce.

Maria je pramenem křesťanské Tradice. Proto nám musel poslední tajemství Božího slova podat ten, kdo byl velmi úzce spjat s tajemstvím „dobré půdy“. Jan je spojen nejen se Srdcem Ježíšovým, ale také s Marií. Je s ní spojen, protože ji přijal ve stejném okamžiku, kdy stála zcela blízko u Ježíše a prožívala s ním tajemství Kříže.

Podle nejnovějších exegetických poznatků nejlepších odborníků na Janovy spisy, P. Feuilleta, P. Brauna a P. Spicqa, bylo Janovo evangelium napsáno velmi pozdě. Je to poslední zjevená kniha. Ve všech Bibliích stojí na konci Zjevení sv. Jana. Ve skutečnosti však neuzavírá Bibli Apokalypsa. Je to Janovo evangelium. (...)

Jan s jeho sepsáním nespěchal. Myslím si dokonce, že je ani napsat nechtěl – a je to pochopitelné. Když je někdo svědkem určitých věcí, když je někdo s druhým tak spojen – jaké to bylo spojení mezi Ježíšem a Janem! – raději by o tom nepsal. Mimo to Jan nemohl napsat za života ostatních apoštolů: „Jsem milá-

ček Páně.“ To by bylo pro ostatní necitlivé.

Můžeme však předpokládat, že Jan se setkal s Lukášem, intelektuálem a umělcem s velmi vytříbeným intelektem. Psal ve velmi krásné a dokonalé řečtině. Janova řečtina je poněkud

Marie-Dominique Philippe OP,
dominikánský teolog a filosof
(*8. 9. 1912 – † 26. 8. 2006)

chaotická. Jan našel v Lukášovi někoho, kdo může napsat to, co se mu vypráví. Toto spojení mezi Janem a Lukášem mi připomíná spojení mezi Mojžíšem a Áronem. Když Bůh poslal Mojžíše k faraonovi se žádostí, aby propustil izraelský národ, Mojžíš měl z toho strach a hned se vylouval: „Ale, Pane, já nejsem výřečný.“ A Pán mu odpověděl: „Copak nemáš bratra, levitu Árona? Ten umí mluvit, jak vím.“ Mojžíš měl Boží vnuknutí a Áron hovořil.

Není něco podobného mezi Janem a Lukášem? Jan se nezajímá, ale je to velký milovník, a to je určitý druh zajíkání. A když potkal Lukáše, spadlo z něho toto břemeno. Lukáš předá dále to, co mu Jan poví, předá dále všechno to, co Janovi vyprávěla Maria. To je vlastně důvod, proč je Lukášovo evangelium Janovu tak blízké a dobří exegeti tuto závislost Lukáše na Janovi konstatují.

Myslím, že většinu podrobností, které nám sděluje Lukáš, má od Jana. Všimněme si jen začátku jeho evangelia, počátku Ježíšova života: zvěstování, navštívení, Betlém, narození, celý skrytý život. Kdo byl svědkem Ježíšova skrytého života?

Lukáš je historik a je vybaven vysokou inteligencí. Říká nám v úvodu svého evangelia, že chce popsat všechno popořádku (Lk 1,2–3). Drží se přitom svědků. A kdo je svědek počátků? Maria. Kdo přijal Marii? Jan. Tak můžeme snadno pochopit, že Lukáš se mnoho dověděl od Jana. Netvrdím, že od něho přijal všechno, ale Jan je jistě jeho hlavním zdrojem. Kdybychom byli na Lukášově místě, udělali bychom to také tak.

Posadíme se na jeho místo: Maria pravděpodobně ještě žije. Je u Jana. Lukáš by chtěl úplnější evangelium, než jaké napsali

Matouš a Marek. Co udělá? Půjde k prameni, to je normální. Mariino Srdce není spis, ale je to pramen: Ona uchovávala Boží slovo ve svém srdci. (Lk 2,19.51)

Jan se tak zbavil břemene. Co udělal Lukáš, nemusí psát on. Bůh však na něho čekal. Duch Svátý vždy jedná podobným způsobem. Je velmi obratný. Jan je obdivuhodným příkladem Božího milosrdného chování k nám.

A skutečně. Na konci svého života, ve věku 85 let, je Jan vyhnán na ostrov Patmos, kam se dostal „pro hlásání slova Božího a pro svědectví o Ježíši“ (Zj 1,9). A zde ho čeká Duch Svátý a Jan obdrží úžasné zjevení, které jím hluboce otřese. **Je to velkolepé zjevení, které je třeba číst, abychom pochopili, jak je celá církev spojena s Kristem. Je to velké zjevení o Nejsvětější Trojici a o Beránkovi. Když obdrží Jan toto zjevení, pochopí ještě lépe, že Kristova církev, která se zrodila z Kříže, musí „Beránka následovat, kamkoliv půjde“ (Zj 14,4), a nutně vytrpět všechno to, co vytrpěl Beránek. Musí vytrpět agonii, kříž a hrob. Od té doby vidí Jan církev v novém světle. Od té doby miluje církev novým způsobem.**

Nyní chápeme, proč musel po Zjevení napsat svůj první list, knihu spirituality. Zjevení je kniha naděje, protože nám dává pochopit, že naše zápasy jsou zápasy Ježíšovy. Jeho první list je kniha bratrské lásky. Zde nám Jan ukazuje, jak má vypadat život křesťanů a jak velké jsou jeho dimenze: vhléd, milosrdenství a láska.

Nakonec nám Jan dává evangelium, knihu rozjímající víry, začínající prologem, který je těžký k pochopení, ale je skvostný, protože osvětluje všechno ostatní.

„Suivre l'Agneau“, str. 48–56

Překlad -lš-

PROTESTNÍ KAMPAŇ PODPOŘILA KNIHU

Homosexuální aktivisté ve Španělsku rozpoutali proti knize o možnostech léčby homosexuality kampaň, která vyvolala opačný efekt. Mediální kampaň zvýšila poptávku po knize a vydavatel dal vytisknout dalších 7 000 výtisků. Jde o překlad americké knihy „Comprender y sanar la homosexualidad“ (Pochopit a léčit homosexualitu) od Richarda Cohena z roku 2004.

SPOLEČNÁ INICIATIVA PROTI HOMO-SŇATKŮM

Vedoucí náboženští představitelé USA se postavili proti legalizaci homosexuálních svazků. Ve společné rezoluci upozorňují na nebezpečí konfliktů mezi náboženskými společnostmi a státem. Uznáním takových svazků jsou postižena všechna práva, která závisí od statusu manželství. Město San Francisco vypovědělo smlouvu ve výši 3,5 mil. dolarů s Armádou spásy, protože se brání proti zrovnoprávnění partnerství. *Kath-net*

„Aby všichni byli jedno ...“

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 18. ledna 2012*

Drazí bratři a sestry, dnes začíná Týden modliteb za jednotu křesťanů, který již více než století slaví všechna křesťanská společenství, aby prosila o onen mimořádný dar, za který se sám Pán modlil během Poslední večere před svým utrpením: *Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.* (Jan 17,21) Praxi Týdne modliteb za jednotu křesťanů zavedl v roce 1908 pater Paul Wattson, zakladatel anglikánské řeholní společnosti, který pak vstoupil do katolické církve. Iniciativa dostala požehnání papeže sv. Pia X. a podporoval ji pak papež Benedikt XV., který k jejímu slavení povzbudil celou katolickou církev v breve *Romanorum Pontificum* z 25. února 1916.

Podněty Paula Couturiera

Oktáv modliteb se rozvinul a zdokonalil ve třicátých letech minulého století za podpory abbého Paula Couturiera z Lyonu, který podporoval modlitbu „za jednotu církve, jakou chtěl Kristus, a takovými prostředky, jaké on chce“. Ve svých posledních spisech spatřoval v tomto Týdnu prostředek, který dovoluje všeobecné Kristově modlitbě, aby „vstoupila do celého Kristova Těla a prostoupila je“; má dále růst, až se stane „jednohlasným voláním celého Božího lidu“, který prosí Boha o tento veliký dar. A je to právě tento Týden modliteb za jednotu křesťanů, ve kterém impuls vyjádřený II. vatikánským koncilem k hledání plného společenství mezi všemi Kristovými učedníky nachází své nejučinnější projevy. Toto duchovní setkání, které spojuje křesťany všech tradic, posiluje naše vědomí, že skutečnost jednoty, ke které směřujeme, ne-

může být výsledkem jen našeho úsilí, ale bude to spíše dar přijatý shůry, o který musíme stále prosit.

Práce přípravných skupin

Podněty pro Týden modliteb připravuje každý rok ekumenická skupina z různých částí světa. Chtěl bych se u tohoto bodu zastavit. Tento rok jsou texty navrženy smíšenou skupinou představitelů katolické církve a Polskou ekumenickou radou, která zahrnuje různé církve a církevní společenství země. Dokumentaci pak reviduje komitét složený z členů Papežské rady pro podporu jednoty křesťanů, komise Víra a Ústava Ekumenické rady církvi. Také tato práce prováděná ve dvou etapách je znamením touhy po jednotě, která oživuje křesťany i vědomí, že modlitba je prvořadou cestou k dosažení plné jednoty, abychom sjednoceni v Pánu kráčeli směrem k jednotě.

Téma Týdne pro letošní rok – jak jsme slyšeli – je převzato z prvního listu Korintským: *Všichni budeme proměněni skrze vítězství našeho Pána Ježíše Krista* (srov. 1 Kor 15,51–58), jeho vítězství nás promění. Toto téma navrhuje široká polská ekumenická skupina, o které jsem hovořil a která na základě vlastních národních zkušeností chtěla zdůraznit, jak silná je opora křesťanské víry uprostřed zkoušek a zvrátů, kterými jsou poznamenány polské dějiny. Po širokých diskusích bylo zvoleno téma, které se soustřeďuje na přetvářející sílu víry v Krista, zvláště ve světle důležitosti, jakou má pro naši modlitbu ve prospěch viditelné jednoty církve. K inspiraci této úvahy byla použita slova svatého Pavla, se kterými se obrací ke korintské církvi a hovoří současně o přirozenosti, která charakterizuje náš nynější

život, poznamenaný také „porážkou“ hříchu a smrti, ve srovnání s tím, co nám přináší „vítězství“ Krista nad hříchem a smrtí v jeho velikonočním tajemství.

Poučení z polských dějin

Neobyčejné dějiny polského národa, který poznal období demokratického soužití a náboženské svobody, jako např. v 16. století, byly poznamenány v posledních staletích invazemi a porážkami, ale také vytrvalým bojem proti útlaku a žízni po svobodě. To všechno vedlo ekumenickou skupinu ke zvláště prohloubené úvaze o pravém významu „vítězství“ – co je vítězství – a „porážky“. Pokud jde o „vítězství“ pojímané v triumfalistických termínech, Kristus nám nabízí zcela odlišnou cestu, která nevede přes sílu a moc. Říká totiž: *Kdo chce být první, ať je poslední ze všech a služebníkem všech.* (Mk 9,35) Kristus mluví o vítězství skrze trpící lásku, skrze vzájemnou službu, pomoc, novou naději a konkrétní posilu poskytovanou těm posledním, odmítaným. Pro všechny křesťany je nejvyšším vyjádřením takové pokorné služby sám Ježíš Kristus, který činí ze sebe totální dar sebe sama; jeho vítězství lásky nad smrtí v kříži, který září ve světle velikonočního rána. Můžeme se podílet na tomto přeměňujícím „vítězství“, dáme-li se přetvořit Bohem, tedy jen když uskutečníme obrácení našeho života a proměnění se uskutečňuje ve formě obrácení. To je důvod, proč polská ekumenická skupina pokládala za zvláště vhodná pro téma vlastní meditace slova svatého Pavla: *Všichni budeme proměněni skrze vítězství našeho Pána Ježíše Krista.* (1 Kor 15,51–58)

Nezbytnost obrácení

Plná viditelná jednotu křesťanů, po které toužebně dychtíme, vyžaduje, abychom se nechali proměnit a utvářet stále dokonalejším způsobem podle Kristova obrazu. Jednota, o jakou se modlíme, vyžaduje vnitř-

ni obrácení, jak společné, tak osobní. Nejedná se prostě o srovnání nebo o spolupráci, je třeba především usilovat o posílení naší víry v Boha, v Boha Ježíše Krista, který k nám promlouval a stal se jedním z nás; je třeba vstoupit do nového života v Kristu, který je naše pravé a definitivní vítězství; je třeba se otevřít jedni druhým, přijmout všechny prvky jednoty, které pro nás Bůh zachoval a které nám stále znovu dává; je třeba cítit nezbytnost podat člověku naší doby svědectví živého Boha, který se dal poznat v Kristu.

II. vatikánský koncil postavil ekumenické hledání do centra života a konání církve: „Tento posvátný sněm vybízí všechny katolické věřící, aby pochopili znamení doby a horlivě se účastnili ekumenického díla.“ (UR 4) Blahoslavený Jan Pavel II. zdůraznil podstatný charakter takového úkolu, když řekl: „Tato jednotu, kterou Pán daroval církvi a ve které chce všechny obejmout, není druhotná, nýbrž stojí v centru jejího díla. Ani se nerovná druhořadému přívlastku společenství jeho učedníků. Patří naopak k samé podstatě tohoto společenství.“ (*Ut unum sint*, 9) Ekumenický úkol je tedy velkou vnitřní odpovědností církve a všech pokřtěných, kteří mají dávat růst dílčímu společenství mezi křesťany až k plnému společenství v pravdě a lásce. Proto modlitba za jednotu není omezena na tento Týden modliteb, ale musí se stát nedílnou součástí naší modlitby, modlitebního života všech křesťanů na každém místě, v každé době, především když se setkávají osoby rozdílných tradic a pracují spolu pro vítězství v Kristu, především nad hříchem, zlem, nepravdě, porušováním lidské důstojnosti.

Rozdělení překáží evangelizaci

Od té doby, co se před více než stoletím zrodilo moderní ekumenické hnutí, bylo zde

vždy jasné vědomí skutečnosti, že chybějící jednota mezi křesťany brání účinnému hlásání evangelia, protože vystavuje nebezpečí naší věrohodnosti. Jak můžeme podávat přesvědčující svědectví, když jsme rozdělení? Jistě, pokud jde o základní pravdy víry, zde je více toho, co nás spojuje, než rozděljuje. Ale zůstávají rozdělení a týkají se také praktických a etických otázek, vyvolávají zmatek a nedůvěru, oslabují naši schopnost předávat spásonosné Slovo Kristovo. V tom smyslu musíme připomenout slova blahoslaveného Jana Pavla II., který ve své encyklice *Ut unum sint* mluví o škodě, kterou způsobuje svědectví křesťanů a hlásání evangelia chybějící jednota (srov. 98, 99). Je to velká výzva pro novou evangelizaci, která může být plodná, jestliže všichni křesťané hlásají společně pravdu evangelia Ježíše Krista a dávají odpověď na obecnou duchovní žízeň naší doby.

Cesta církve stejně jako cesta národů je v rukou zmrtvýchvstalého Krista, vítěze nad smrtí a nad nespravedlností, kterou snášel a vytrpěl jménem všech. Činí nás účastníky svého vítězství. Jen on je schopen nás proměnit a učinit ze slabých a nerozhodných silné a odvážné v konání dobra. Jen on nás může vysvobodit z negativních důsledků našich rozdělení.

Draží bratři a sestry, vyzývám všechny, aby se ještě intenzivněji spojili v modlitbě v tomto Týdnu modliteb za jednotu, aby vzrostlo společné svědectví, solidarita a spolupráce mezi křesťany v očekávání slavného dne, kdy budeme moci společně vyznávat víru předanou apoštoly a slavit společně svátosti našeho proměnění v Kristu. Děkuji.

Bollettino Vaticano

18. ledna 2012

(Mezilitulky redakce Světla)

Překlad -Iš-

Člověk by si myslel, že jízda výletní lodí za bezmračného počasí po zcela klidném moři nepředstavuje žádné nebezpečí. Ti, kteří přežili poslední plavbu obrovské luxusní lodí Costa Concordia, si to už jistě nemyslí. Uprostřed rozmařilé zábavy je překvapil podobný šok jako před sto lety pasažéry pyšné lodí Titanic, které se Concordia podobá kromě jiného i svým protrženým bokem. Její budovatelé se snažili vybavit ji (a jejich dalších pět sester) všim, nač si jen lidé mohou pomyslet. V tomto komplexu je soustředěno prakticky všechno potěšení, které tento svět může člověku nabídnout. Má to být to nejuplněnější nebe na zemi, které provokuje a uspokojuje všechny smysly.

Jak náhle se však zvrtil její osud! Hrdý, téměř 300 m dlouhý kolos se rázem změnil ve vodní hrobku a leží bezmocně na skále se vši svou nádherou a luxusní výbavou i se svými 102 816 koňskými silami. Pohled na tento vrak doslova otřásl nejen Itálií, ale celou Evropou jako výmluvný symbol současné společnosti, která svým životním způsobem uvázla na skále. Není to velké memento, abychom se zamysleli nad svým sebevědomím, nad svou žádostivostí, nevázaností, nezodpovědností a lehkomyšlností, s jakou se vystavujeme svrchovanému nebezpečí?

Co všechno člověk nevymyslí a nevynaloží, aby si připravil několik dnů pomíjivých potěšení vysněného sladkého života! Máme více než jeden důvod mít velký soucit s těmi čtyřmi tisíci trosečníků, kteří se stali obětí této nevidané námořní katastrofy. Nebyli politováníhodní už dávno před tím, než je neštěstí překvapilo? Potřeba vynakládat nesmírné prostředky na rozptýlení a zábavu všeho druhu svědčí o bezmezném vnitřním duchovním nouzi lidí, kteří zřejmě strádají hlubokým nedostatkem opravdové radosti. Ze světa, který si myslí, co nezískal tím, že ignoruje svého Boha a Pána, se vytratila pravá a současně nadmíru plodná radost. Radost dostupná

pro každého a nikoliv jen pro ty, kteří na to mají, nikoliv chvilková, ale trvalá radost, která nejenže není nákladná, ale naopak nesmírně obohacuje. Vždyť Bůh, štědrý zdroj života a veškeré radosti, je každému z lidí tak blízko! Hos-

Na slovíčko

podíne, svými skutky mi působíš radost, plesám nad činy tvých rukou, jsou tak velkolepé, jen tupec to neví a hlupák tomu nerozumí.

Jak vratká jsou naopak lidská díla a potěšení! Kdo z účastníků plavby, kteří se na pohádkově vybavené lodi vystrojili právě pro velký galaprogram do toho nejlepšího a nejdražšího, co mají, měl to nejmenší tušení, že se zakrátko se vši svou parádou po prožití hrůze jako promoklý a zkrehlý trosečník v záchraně vestě ocitne dokonce v kostele na ostrově Giglio neboli Lilie, jakožto jediném místě, kde se mu může dostat přijetí a kde může najít nouzový útulek a pomoc? Není to symbolické? O čem tu asi uprostřed noci přemýšleli? Kolik scházelo, a mohli být tou dobou nikoliv v Božím domě, ale přímo před Boží tváří a skládat účty z každé myšlenky, každého slova a každého skutku. Slyšeli někdy varování: *Budte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete?*

Vzpomenou si, že v daleko horší situaci než oni se nacházejí tisíce a tisíce utečenců a vyhnanců, a co horšího, miliony dětí,

kteří nejsme s to zachránit před mnohem strašnější a do nebe volající katastrofou: před smrtí hladem? Neděje se zde to, o čem mluví Pán v podobenství o boháčích a Lazarovi?

Kéž by média podobnou pozornost jako luxusnímu vraku věnovala trvalé nezměrné katastrofě milionů nešťastníků v postavení

Lazara, na které nezbudou ani drobky z přetížených stolů mar-notratných stolovníků. Je na čase myslet na hrozící zvrát a vžit se začas do šokující situace zavrženého boháče, který by přijal zavděk, kdyby ubohý Lazar aspoň namočeným prstem svažil jeho palčivou žízeň, ale ani to mu nebude dopřáno s odůvodněním: *Ty ses měl už zažíva dobře, a Lazar naproti tomu špatně.* Na mysl nám přicházejí i jiná Pánova slova: *Kdo chce svůj život získat, ten ho ztratí.*

Co jiného vede k vybočení ze závazné a bezpečné cesty, ne-li pýcha a svévole, nezodpovědnost a nekázeň, podporované rozmařilostí a nevázaností. Pokořená loď je výstražným obrazem pro svět, který se zbavil Boha a ve které zdomácněla svévole. Odpovědnost a připravenost k samozřejmému a svědomitému zachování závazného řádu se pokládá za přílišnou a překonanou požadavek, za omezování osobní svobody až do chvíle, kdy si tato svévole vyžádá kruté oběti.

Dej mi poznat svoje cesty, Pane, uč mě kráčet po tvých stezkách. Costa Concordia je pro nás podobně výmluvná jako zřícená věž v Silo, o které Pán řekl: *Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.* Svévole a egoismus ohrožují celou lidskou společnost. Je v ní mnoho vedoucích míst, která obsadili nezodpovědní a sebevědomí hazardéři, a je jen otázkou času, kdy ji přivedou ke katastrofě. Ať už se hrozící katastrofy dočkáme, nebo ne, každý ji bude muset tak jako tak absolvovat zcela osobně a nikdo neví, zda bude mít čas se na ni nějak připravit, nebo ho zaskočí tak nečekaně jako oběti z Concordie. Bude to pro každého chvíle těžkého a rozhodujícího zápasu, ve kterém se bude hlásit o svá práva i náš Nepřítel, a bude pro každého tím nebezpečnější, čím více trumfů jsme mu během svého života dali sami do rukou. Lehkomyšlné spoléhání na Boží milosrdenství znamená ve skutečnosti přitěžující okolnost. Kéž bychom poznali, co je nám ku pokoji, dříve než náš dům zůstane pustý!

-Iš-

Pondělí 6. 2. 2012: 6:05 Octava dies (657. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Bradi Barthová 6:45 Čteme z křesťanských periodik 6:50 Jezuité o: Mariánská zjevení 7:10 Terra Santa News: 1. 2. 2012 7:30 Bludný kořen 2 8:05 Post Scriptum s P. Petrem Karasem 8:25 Přejeme si... 8:40 Mikroregion Třemšín (2. díl) 8:50 Cvrlikání (5. díl): Zhasni 10:05 Nedělní čtení (11. díl): 5. neděle v mezidobí 10:35 Léta letí k andělům (40. díl): Mons. František Radkovský 10:55 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 11:25 Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka 11:40 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert tanců čtyř století [P] 13:15 Krůček po krůčku 13:45 Octava dies (657. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:15 Krásy Čech a Moravy (20. díl): Západní Čechy 15:05 Noční univerzita: Když se řekne církev – manželé Ženíškoví [P] 16:20 Exit 316 MISE: Opuštěný, vypuštěný 16:40 Po hladině: Město [P] 17:00 NOEparáda (150. díl) [L] 18:15 Unitate 18:25 Sedmihlásky (49. díl) 18:30 Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček [P] 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:00 Hornolidečko – Leskovec 19:10 Ars Vaticana (17. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zdenka Schelingová – prvá blahoslavená Slovenka 19:45 Hornolidečko – Leskovec 20:00 Klapka s... (35. díl) [P] 21:00 Na koberečku (120. díl) [P] 21:10 Skanzen Zubrnice 21:30 Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Ziskávání svobody mezi omezeními 22:15 Čteme z křesťanských periodik 22:20 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 22:30 Octava dies (657. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:00 Po stopách sv. Pavla v Turecku 23:20 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem II. díl 0:05 Otazníky na téma: Pěstounská péče 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 7. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko – Leskovec 6:15 Janáčkův máj 2009 – Ludgeřovice 7:40 Cesta k andělům (20. díl): Mons. ThLic. Dominik Duka, OP (2. část) 8:25 Misionáři, cestovatelé lásky 8:55 Salesiánský magazín 9:10 Atlas Charity: Sešli se, aby pomohli... (Hospic v. Lukáše) 9:20 Věci víry 9:45 Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka 10:05 Octava dies (657. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Čteme z křesťanských periodik 10:40 Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Ziskávání svobody mezi omezeními 11:20 Ars Vaticana (17. díl) 11:30 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 11:40 Sedmihlásky (49. díl) 11:45 Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (71. díl): Dechovka 12:35 Dana & Přátelé (1. díl) 13:05 Podobnenství (1. díl) 13:40 Noemova pošta 2012: únor 15:15 JuniorTV Kopřivnice (22. díl) 15:35 Jezuité o: Mariánská zjevení 16:00 Přejeme si... 16:15 Guatemala [P] 16:35 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 16:50 Setkání 17:10 Léta letí k andělům (40. díl): Mons. František Radkovský 17:30 Koncert skupiny MRRK / CZ/: Festival pod věží 2010 17:55 Noeland (50. díl) 18:25 Sedmihlásky (49. díl) 18:30 Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. [P] 18:40 Hudební magazín Mezi pražci 19:15 Modra 19:40 Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2012 [P] 20:00 Putování po evropských kláštřích: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie [P] 20:35 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 21:00 Hornolidečko – Leskovec 21:10 Děti Ventanas 21:35 Terra Santa News: 1. 2. 2012 22:00 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem, II. díl 22:40 Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2012 22:55 Krůček po krůčku 23:20 Post Scriptum s P. Petrem Karasem 23:40 Přejeme si... 23:55 Čteme z křesťanských periodik 0:05 Jak potkávat svět (9. díl) 1:25 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 8. 2. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2012 6:20 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 6:30 Noční univerzita: Když se řekne církev – manželé Ženíškoví 7:45 Skanzen Zubrnice 8:05 Ars Vaticana (17. díl) 8:15 Jak potkávat svět (9. díl) 9:45 Bradi Barthová 9:55 Čteme z křesťanských periodik 10:00 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 10:20 Na koberečku (120. díl)

10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Klapka s... (35. díl) 13:05 Obec Šúrovce 13:15 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 13:40 Post Scriptum s P. Petrem Karasem 14:00 Na koberečku (120. díl) 14:10 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 15:05 Ekoauto (26. díl) 15:20 Unitate 15:30 Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2012 15:50 NOEparáda (150. díl) 16:50 Exit 316 MISE: Skrývaná identita [P] 17:10 Krásy Čech a Moravy (20. díl): Západní Čechy 18:00 Octava dies (657. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. [P] 18:40 Sedmihlásky (49. díl) 18:45 Putování po evropských kláštřích: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie 19:15 Terra Santa News: 8. 2. 2012 [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval [L] 21:15 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík [P] 21:40 Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba [P] 22:50 Historie československého vojenského letectví (6. díl) [P] 23:20 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 23:30 Generální audience papeže Benedikta XVI. 0:05 Janáčkův máj 2009 – Ludgeřovice 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 9. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko – Leskovec 6:15 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:35 Čteme z křesťanských periodik 6:40 Přejeme si... 6:55 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík 7:15 Platinové písničky (71. díl): Dechovka 7:45 Krůček po krůčku 8:10 Guatemala 8:30 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 8:45 Hudební magazín Mezi pražci 9:20 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 9:50 Noemova pošta 2012: únor 11:25 Ekoauto (26. díl) 11:40 Sedmihlásky (49. díl) 11:45 Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Janáčkův máj 2009 – Ludgeřovice 13:35 Generální audience papeže Benedikta XVI. 14:05 Bludný kořen 2 14:40 Misionáři, cestovatelé lásky 15:10 Noeland (50. díl) 15:40 Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2012 16:00 Terra Santa News: 8. 2. 2012 16:20 Podobnenství (2. díl) [P] 16:50 Dana & Přátelé (2. díl) [P] 17:20 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 17:30 Ars Vaticana (18. díl) [P] 17:40 Jezuité o: Mariánská zjevení 18:05 JuniorTV Kopřivnice (22. díl) 18:25 Sedmihlásky (49. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (1. díl): Medvedie číslo [P] 18:40 Cesta k andělům (20. díl): Mons. ThLic. Dominik Duka, OP (2. část) 19:25 Doteč naděje [P] 19:40 Zpravodajské Noeviny: 9. 2. 2012 [P] 20:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (53. díl) [L] 21:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 2. 2012 21:20 Post Scriptum s Mons. Tomášem Halíkem [P] 21:40 Mikroregion Třemšín (2. díl) 21:55 Přejeme si... 22:10 Octava dies (657. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:40 NOEparáda (150. díl) 23:40 Věci víry 0:10 Zpravodajské Noeviny: 9. 2. 2012 0:25 Exit 316 MISE: Skrývaná identita 0:45 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 10. 2. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 2. 2012 6:20 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 6:30 NOEparáda (150. díl) 7:35 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem, II. díl 8:20 Moldávie tenkrát 8:40 Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba 9:45 Unitate 10:00 Na koberečku (120. díl) 10:15 Klapka s... (35. díl) 11:15 Koncert skupiny MRRK / CZ/: Festival pod věží 2010 11:40 Sedmihlásky (49. díl) 11:45 CIK – CAK CIRKUS (1. díl): Medvedie číslo 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Krásy Čech a Moravy (20. díl): Západní Čechy 13:05 Ars Vaticana (18. díl) 13:15 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík 13:40 Koncert tanců čtyř století 14:50 Skanzen Zubrnice 15:10 Loď Boží 15:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 16:00 Zpravodajské Noeviny: 9. 2. 2012 16:15 Setkání 16:35 Hudební magazín Mezi pražci 17:10 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 17:35 Cesta návratu 18:00 Noeland (50. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (2. díl): O králikovi, kterému sa nechcelo do kúzelnickeho klobúka [P] 18:40 Sedmihlásky (49. díl) 18:45 Šance pro každého a Pohyb pro každého 19:00 Exit 316 MISE: Skrývaná identita 19:20 Salesiáni na Kubě 19:40 Hornolidečko – Prlov

19:50 Pieseň brata Slnka 20:00 Kulatý stůl: Církevní školství [L] 21:35 Obec Madunice 21:45 Na koberečku (120. díl) 22:00 Nedělní čtení (12. díl): 6. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Terra Santa News: 8. 2. 2012 23:05 Podobnenství (2. díl) 23:35 Dana & Přátelé (2. díl) 0:10 Jezuité o: Mariánská zjevení 0:30 Historie československého vojenského letectví (6. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 11. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko – Prlov 6:15 Podobnenství (2. díl) 6:45 Dana & Přátelé (2. díl) 7:20 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík 7:40 Slovenští redemptoristé v Rumunsku 7:55 Divadélko Bubáček (19. díl): Vodník z proskovického rybníka 8:10 Sedmihlásky (49. díl) 8:15 Noeland (50. díl) 8:45 Boží šramot /SK/: Festival pod věží 2010 [P] 9:10 JuniorTV Kopřivnice (22. díl) 9:35 NOEparáda (150. díl) 10:35 Exit 316 MISE: Skrývaná identita 10:55 Guatemala 11:15 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 11:25 Zdenka Schelingová – prvá blahoslavená Slovenka 11:35 Skanzen Zubrnice 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 9. 2. 2012 12:25 Nedělní čtení (12. díl): 6. neděle v mezidobí 12:55 Přejeme si... 13:10 Terra Santa News: 8. 2. 2012 13:35 Jak potkávat svět (9. díl) 15:00 Noekreace aneb Vandrování (125. díl) 15:10 Věci víry 15:35 Platinové písničky (71. díl): Dechovka 16:10 Hornolidečko – Prlov 16:20 Bradi Barthová 16:30 Výroba piskových brousků 16:45 Salesiánský magazín 17:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. 17:35 Krásy Čech a Moravy (21. díl): Střední Čechy [P] 18:25 Sedmihlásky (49. díl) 18:30 CIK – CAK CIRKUS (2. díl): O králikovi, kterému sa nechcelo do kúzelnickeho klobúka 18:40 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 19:05 Zakyntos 19:25 Nedělní čtení (12. díl): 6. neděle v mezidobí 20:00 Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster [P] 20:55 Jezuité o: Trest smrti [P] 21:15 Milováť až do zabudnutia 22:00 Lurdy 22:25 Zdenka Schelingová – prvá blahoslavená Slovenka 22:30 Doteč naděje 22:50 Noční univerzita: Když se řekne církev – manželé Ženíškoví 0:05 Poslech Radia Proglas 0:10 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 12. 2. 2012: 6:15 Nedělní čtení (12. díl): 6. neděle v mezidobí 6:45 Ars Vaticana (18. díl) 6:55 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (53. díl) 7:55 Bradi Barthová 8:05 Setkání 8:25 Hudební magazín Mezi pražci 9:00 Guatemala 9:20 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 9:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 10:00 Baroko nad Cidlinou 10:30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Veselí nad Moravou [L] 11:40 Na koberečku (120. díl) 11:50 Čteme z křesťanských periodik [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:10 Platinové písničky (72. díl): Dechovka [P] 13:45 Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster 14:35 Doteč naděje 14:50 Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba 16:00 Po hladině: Město 16:20 JuniorTV Kopřivnice (22. díl) 16:45 Noekreace aneb Vandrování (126. díl) [P] 16:55 Sedmihlásky (50. díl) [P] 17:00 Noeland (50. díl) 17:30 Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem [P] 17:50 Exit 316 MISE: Skrývaná identita 18:10 Boží šramot /SK/: Festival pod věží 2010 18:35 Mexico pohledem dobrovolníka 19:15 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík 19:35 Čteme z křesťanských periodik 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] 20:20 Octava dies (658. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:50 Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie u Arcibiskupského paláce v Olomouci [P] 21:45 Ars Vaticana (18. díl) 22:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem 22:25 Z krajiny kulturních tradic 20:10 22:55 Obec Šúrovce 23:05 Nedělní čtení (12. díl): 6. neděle v mezidobí 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Skanzen Zubrnice 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Liturgická čtení

Neděle 5. 2. – 5. neděle v mezidobí

1. čt.: Job 7,1-4.6-7
 Ž 147(146),1-2.3-4.5-6
 Odp.: srov. 3a (*Chvalte Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce.*
 Nebo: *Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Kor 9,16-19.22-23
 Ev.: Mk 1,29-39
Slovo na den: Pozvedl ji.

Pondělí 6. 2. – památka sv. Pavla Mikiho a druhů

1. čt.: 1 Král 8,1-7.9-13
 Ž 132(131),6-7.8-10
 Odp.: 8a (*Vstaň, Hospodine, vejdí na místo svého odpočinku!*)
 Ev.: Mk 6,53-56
Slovo na den: Kdo se ho dotkl, byl uzdraveni.

Úterý 7. 2. – ferie

1. čt.: 1 Král 8,22-23.27-30
 Ž 84(83),3.4.5+10.11
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupů!*)
 Ev.: Mk 7,1-13
Slovo na den: Tento lid mě uctívá rty.

Středa 8. 2. – nez. památka sv. Jeronýma Emilianioho nebo sv. Josefíny Bakhity

1. čt.: 1 Král 10,1-10
 Ž 37(36),5-6.30-31.39-40
 Odp.: 30a (*Ústa spravedlivého mluví moudře.*)
 Ev.: Mk 7,14-23
Slovo na den: Co nevchází do srdce, odchází do stoky.

Čtvrtek 9. 2. – ferie

1. čt.: 1 Král 11,4-13
 Ž 106(105),3-4.35-36.37+40
 Odp.: srov. 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)
 Ev.: Mk 7,24-30
Slovo na den: Napřed děti!?

Pátek 10. 2. – památka sv. Scholastiky

1. čt.: 1 Král 11,29-32; 12,19
 Ž 81(80),10-11ab.12-13.14-15
 Odp.: srov. 11a.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)
 Ev.: Mk 7,31-37
Slovo na den: Hluchým sluch, němým řeč.

Sobota 11. 2. – nez. památka Panny Marie Lurdské

1. čt.: 1 Král 12,26-32; 13,33-34
 Ž 106(105),6-7a.19-20.21-22
 Odp.: srov. 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)
 Ev.: Mk 8,1-10
Slovo na den: Dával, aby předkládali.

CENAP – Centrum naděje a pomoci (Vodní 13, Brno) nabízí: MOTIVAČNÍ PROGRAM PRO ŽENY. Jde o kurz o 8 lekcích, kde mají ženy možnost znovunalezení své krásy a svých darů, uvědomění si své jedinečnosti, sdílení se o radostech i těžkostech všedního dne. **Setkání budou probíhat od 14. 2. 2012 v prostorách CENAP. Přihlášky a další informace na tel. 543 331 471.**

Od 16. 2. 2012 bude opět možnost setkávání maminek na mateřské dovolené v **MOTIVAČNÍM PROGRAMU PRO MAMINKY.** Maminky mají možnost se společně a vzájemně motivovat k radostnému prožívání mateřství a obohatit se o nové pohledy na výchovu. Děti mají možnost si spolu hrát a navazovat první kontakty s dalšími dětmi. Zveme rodiče s malými dětmi ve věku 7-12 měsíců na **MOTIVAČNÍ CVIČENÍ ŽÍŽALKY. Začínáme 14. 2. 2012 vždy v úterý od 9 do 10 hodin.** Program je zaměřen na spolupráci „rodič-dítě“. Zábavnou formou přispívá k rozvoji motoriky, koordinace a smyslu dítěte.

Další informace a přihlášky na kurzy na www.cenap.cz. Kurzy jsou financovány z Evropského sociálního fondu prostřednictvím OP LZZ a pro účastníky kurzů jsou poskytovány zdarma.

Duchovně-odpočinkový zájezd do Chorvatska, Bosny a Hercegoviny a Černé Hory – Plitvičká jezera, Medžugorje, Jadran, Gradac, Kotor aj. od 1. do 11. 6. 2012 (pouze jeden noční přejezd). **Kontakt:** Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 737 215 328 • e-mail: cepelkova@bihk.cz • web: www.dcskhk.cz.

Od 17. 2. 2012 pořádá **Centrum naděje a pomoci v Brně KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PŘIROZENÉHO PLÁNOVÁNÍ RODIČOVSTVÍ.** Během cyklu čtyř na sebe navazujících setkání pod vedením zkušených lektorek se zájemci mohou pro svůj osobní život naučit, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti, a mimo jiné se dozví také o účincích různých druhů antikoncepce na společnou plodnost páru. Tyto znalosti umožní nalézt období vhodné k početí, stejně jako se spolehlivě početí vyhnout, a to vše v souladu s učením katolické církve. Tento kurz nenahrazuje certifikovaný kurz pro poradce – lektory PPR. **Bližší informace, přihlášky a ceník na www.cenap.cz, tel. 543 331 472.**

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí: 26. – 29. 3. 2012 duchovní obnovu pro seniory a seniorské manželské páry s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně, cena: 1690 Kč • **25. – 30. 4. 2012** duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPræm. – Marianum, Janské Lázně, cena: 2690 Kč • **14.–17. 5. 2012** duchovní obnovu pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem – Marianum, Janské Lázně, cena: 1690 Kč. **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661, mobil 737 215 328 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: <http://www.dcskhk.cz>.

Orel jednota Slavkov a ČKA Opava pořádají **v pátek 24. 2. 2012 v 19 hodin v Orlovně ve Slavkově přednášku STŘEDOVĚKÁ ARCHITEKTURA MENDIKANTSKÝCH (ŽEBRAVÝCH) ŘEHOLÍ VE SLEZSKU, přednášející Mgr. Markéta Jarošová, Ph.D.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. ÚNORA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 2.		PO 6. 2.		ÚT 7. 2.		ST 8. 2.		ČT 9. 2.		PÁ 10. 2.		SO 11. 2.			
Antifona	812	912	1692	1907	841	945	857	961	873	978	1741	1961	905	1013		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1693	1907	842	945	857	962	873	978	1742	1961	905	1013		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1693	1908	847	950	861	966	877	983	1743	1962	908	1017		
Antifona k Zach. kantiku	692	781	1694	1908	847	950	861	966	877	983	1307	1963	1308	1451		
Prosby	817	917	1694	1908	847	951	861	966	878	983	1744	1963	909	1017		
Závěrečná modlitba	692	782	1306	1449	847	951	1306	1449	878	984	1307	1450	1308	1451		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	692	782	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 4. 2.															
Hymnus	807	907	821	922	1698	1913	852	956	867	972	883	989	1746	1965	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1701	1916	856	960	871	976	887	994	1749	1968	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	692	781	693	782	1701	1916	856	960	871	977	887	994	1750	1969	693	782
Prosby	811	911	826	927	1702	1917	856	960	872	977	888	994	1750	1969	918	1028
Záv. modlitba	692	782	692	782	1306	1449	857	961	1306	1449	888	995	1307	1450	693	783
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

PANNA ORLEÁNSKÁ • SVATÁ JANA Z ARKU

Z francouzštiny přeložil Petr Kopal • Upravila Markéta Kociánová

Životopis svaté Jany z Arku (1412–1431), hrdinné bojovnice proti Angličanům. Je patronkou Francie, vojáků a vězňů.

Jiří Brauner, Kartuziánské nakladatelství Brno

Druhé vydání • Brož., 132x185 mm, 216 stran, 119 Kč

ANIČKA ZELÍKOVÁ

Text Jan Graubner • Ilustrovala

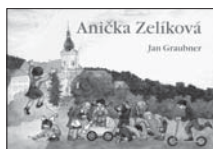
S. M. Česlava Talafantová OP

Životní příběh služebnice Boží Aničky

Zelíkové (1924–1941), určený především pro děti. Poslední tři roky pozemské pouti žila Anička jako smírná oběť za hříchy zabíjení nenarozených dětí. V současnosti probíhá proces jejího blahořečení.

Jiří Brauner, Kartuziánské nakladatelství Brno

Brož., A5 na šířku, křídový papír, 24 stran, 45 Kč

pozdějších výpravách navštívíte i místa, kde žil a působil Ježíš. A pak už vás bude čekat jen putování s těmi, kdo se rozhodli, že se stanou jeho učedníky. Ježíš je poslal, aby se vydali hlásat jeho poselství celému světu: tak začala dobrodružná výprava křesťanů, která pokračuje až do dnešních dnů.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 220x265 mm, křídový papír, 48 stran, 210 Kč

RIZIKA VÍRY

John Henry Newman • Z angličtiny přeložil Daniel Soukup

Výběr Newmanových kázání, která on sám v listě svému příteli označil za nejlepší. John Henry Newman (1801–1890) se jako duchovní anglikánské církve a univerzitní kazatel v Oxfordu stal vedoucí osobností volného sdružení, jehož cílem byla mravní a náboženská obnova anglikanismu. Jeho záměrem bylo ukázat, že anglikánská církev je nejen anglickým národním dědictvím, ale i pravou církví Kristovou. Poctivost a hloubka bádání v dějinách starověké církve jej nakonec dovedly k poznání, že skutečnou nástupkyní prvotní církve je římská církev. Po sedmi letech postupné konverze dospěl do plného společenství katolické církve, v níž přijal kněžské svěcení a později od papeže Lva XIII. dokonce kardinálskou hodnost. Protože do církve přišel cestou vytríbených argumentů, byl předurčen stát se jejím významným apologetou. Jeho působení znamenalo pro katolickou církev v Anglii dobu nového rozkvětu.

KRYSTAL OP s. r. o. • Váz., přebal, 135x210 mm, 172 stran, 190 Kč

VÝPRAVY DO SVĚTA BIBLE

Texty Lois Rocková • Ilustrace Andrew Rowland • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka

Výpravy do světa Bible vás přivedou do Kanaánu, Egypta, Asýrie, Babylónie, Persie, Řecka a Římské říše. Na cestu budete vybaveni potřebnými informacemi, obrázky a mapami, které vám pomohou poznávat svět Bible, jeho prosté obyvatele i významné osobnosti. Prožijete s nimi nejdůležitější biblické události. Při

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.